

BONA PAU

PREMSA
CORONA

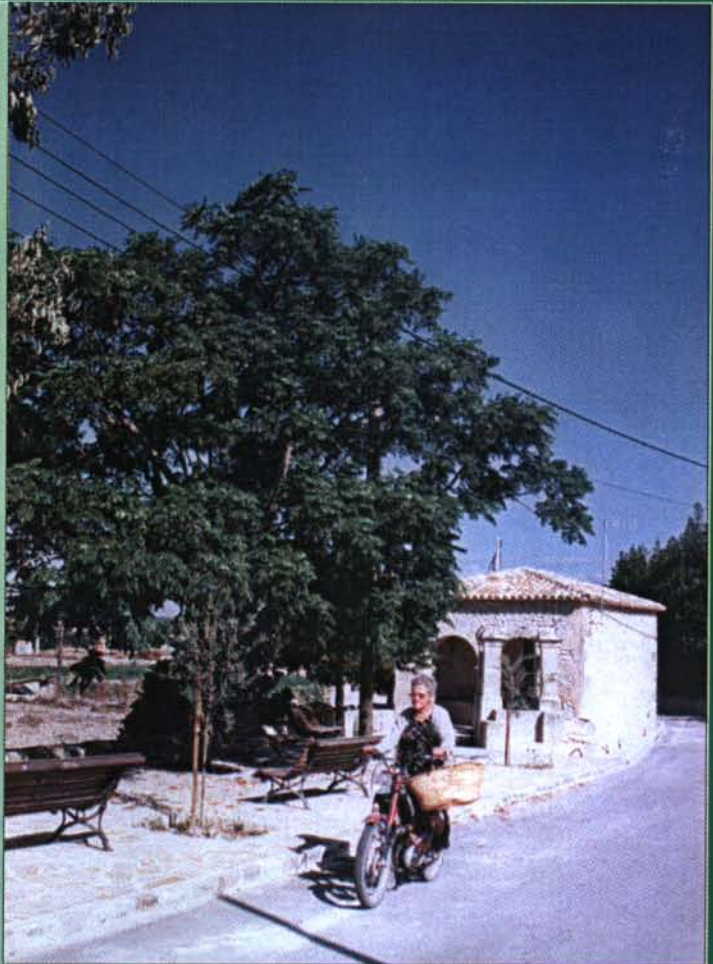
Nº. 582 - Any XLIX - MONTUÏRI - AGOST - 2001

Les obres el pavelló cobert continuen a bon ritme

"Mulla't", la diada per a l'esclerosi, va interessar als montuïrers

↑ El Pou del Rei, en haver acabat la reforma del seu entorn, oferirà una nova cara

El president del CE Montuïri, després de la renovació de l'equip és optimista davant la nova temporada ↓

No mancaren els futurs tamborers i flabiolers a la clausura del curs de l'Escola de Música

BREUS

Rehabilitació del Pou del Rei

La rehabilitació del Pou del Rei està quasi del tot acabada. Sols manca llevar l'antena i instal·lar la il·luminació, si bé ara, degut a la neteja que se li ha fet i a la col·locació dels bancs, ja ofereix un aspecte molt més atractiu.

Vacunació antirràbica

S'ha programat una campanya antirràbica obligatòria per a tots els cans majors de 6 mesos d'edat, per als dies 8, 9, 10 i 11 d'agost. Faran les vacunacions "Veterinaris de Montuïri" (Can Tamos), d'11 a 13h i de 17 a 20h. Convé concertar hora al 971 64 66 49.

71 obres al Conte Curt

L'aflluència d'originals que enguany participen al X Concurs de Conte Curt torna a ser considerable. En el termini del període de presentació s'havien rebut 71 obres (l'any passat, 74). Una àrdua feina per al jurat qualificador.

Projectes a la Sala Mariana

L'Ajuntament pretén que la Sala Mariana es converteixi en Casal de Cultura després d'una convenient remodelació. Allà s'hi podria instal·lar la biblioteca (avui a l'antic centre de salut), l'arxiu (ara al carrer Major, 10) i adequar una sala polivalent per a diferents castes d'actes públics i socials.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles
Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer i Miquel Mascaró Crespi.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Un bon grapat d'assistents a les explicacions sobre l'ampliació de la carretera feren diferents preguntes als tècnics, encara que en general no sortiren satisfets

La gravera redueix potència

La Conselleria d'Interior del Govern Balear ha modificat la catalogació de la gravera del Puig, de tal manera que en lloc de ser considerada com d'activitat perillosa passa a ser també molesta. Ara la propietat està disposada a davallar la potència dels explosius.

L'ampliació de la carretera

Si l'Ajuntament de Manacor va presentar al·legacions demanant que sols es féssin 5 rotondes a l'ampliació de la carretera, el de Montuïri n'ha presentades 7, d'al·legacions, sol·licitant a una un pas elevat a l'altura de Cas Carboner i altres modificacions, com es pot llegir al resum del darrer ple.

Col·leccionable

Juntament amb l'exemplar de **Bona Pau** es distribuïran les tapes i 5 fascicles de 16 pàgines a partir d'agost i fins al desembre, els quals formen part del llibre *Quaderns d'usos, costums i oficis pagesos* de Gabriel Frontera i Climent Picornell. Després podrà ser enquadernat.

Aquesta revista ha rebut el suport de

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Emotiu

És d'alabar el costum que té la banda de música d'interpretar l'himne de Montuïri dins i fora del poble i fins i tot a les seves eixides a l'estranger, on els montuïrers d'aquí i d'allà que l'han escoltat arriben a emocionar-se.

Desinterés

La convocatòria del Conte Curt que en un principi es féu sobretot per guardonar gent de la vila, sembla que tant la joventut com persones d'edat se'n desentenen. És deplorable aquesta manca d'interès literari així com que l'import dels premis se n'hagi d'anar fora de Montuïri.

La vida pagesa

La gent de manco de 50 anys, poc més o menys, en sap poc de la vida pagesa de principis del segle XX i de més enrere. No ha viscut, com visqueren els padrins, avis o rebesavis aquells temps de grans penúries o de manca de recursos econòmics, ni tampoc sap, per exemple, de les dificultats o de les pesades tasques a què eren sotmesos els qui exercien a les grans possessions l'ofici de **missatges**, o de la deficient dieta alimentària, generalment soferta pels qui allà treballaven.

Entre ells hi havia el **plaça morta**, una persona generalment jove que era utilitzada per a tota casta de serveis domèstics; els **parellers** (pareller major, pareller segon i mossos de pareller), els quals junyien un parell de bous o de muls a l'erada o al carro i a l'estiu a batre a l'era; els **pastors**, que portaven el bestiar a pasturar i també munyien les ovelles i després formatjaven; el **porqueret**, qui "era el darrer mot del credo", mai no tenia veu ni vot. Ja ho deia en Tià de Sa Real:

Porqueret de sa pellissa
que sempre ho seràs porquer
no guanyaràs cap doblar
i aniràs descalç a missa!...

La funció de l'**poguer** era la d'aparellar les egües amb el gorà (ase semental) o el cavall amb les someres i tota casta de bestia relacionat amb la guarda dels muls. Als artesans de la viticultura, que sols eren enòlegs de pura rutina, se'ls

coneixia amb el nom de vinyòvol i n'hi solia haver un de fix a cada possessió. Els **garriguers** tenien com a missió principal guardar la caça, però també voltaven la possessió per si hi havia qualche paret o bardissa esbaldregada i donaven avís al majoral i com que portaven carabina, imposaven respecte. L'**encarregat dels jornalers** llogava el personal eventual per a cada feina, com executar, podar, recollir ametles. Els **segadors de facella** solien anar a escarada, a preu fet segons la gruixa o grandària del sementer. Els **figueralers** havien de collir i assecar les figues i generalment les donaven a mitges o així com tractaven.

A les possessions de muntanya hi havia forns de calç, **carboners**, que també netejaven pletes, **tafoners**, que recollien les olives i les traginaven cap a les tafones on feien l'oli.

A les grans possessions ni hi mancava la **cuinera**, generalment una dona grossa i arromangada i moltes vegades fadrina o viuda; ni el **majoral**, encarregat del col·lectiu de missatges a qui vigilava i acomiadava o llogava i n'era l'intermediari entre quests i l'amo o senyor.

(Tot això, amb tota casta de detalls, es troba en el col·leccionable que a partir d'ara distribuirà **Bona Pau** (tapes i 5 fascicles de 16 pàgines) i després es podrà enquadrar sota el títol **Usos, costums i oficis pagesos** de Gabriel Frontera i Climent Picornell)

A Can Ferrando encara conserven aquesta grandiosa mola de pedra viva de l'antic molí, de quasi 2 metres de diàmetre i 0'40 de grossor

DOS DITS DE SENY

Censura

Quan a un no li agrada allò que diu l'altre i el vol censurar i al mateix temps romandre amb bona convivència ha d'anar alerta a no perdre l'amistat, ja que entre nosaltres hem sentit dir moltes vegades que "en dir la veritat perden l'amistat". Ara bé, si un comença dient-li: "No et puc reprovar, però si jo estàs en el teu lloc pensaria d'una altra manera", una frase com aquesta calmaria l'home més baralladís del món. I qualsevol la pot expressar amb tota sinceritat, perquè si un estigués al lloc de l'altre, segur que reaccionaria com ell.

Hem de pensar que totes les persones estan contentes de trobar-ne d'altres que sien simpàtiques, perquè tothom cerca la simpatia a fi d'obtenir o conservar una bona amistat. A vegades ens han ofès o ens han insultat o han parlat malament de nosaltres. I quan hem sabut qui era l'autor de tal mal parlar ens hem irritat, hem cercat el moment més apropiat per mostrar el nostre enfadament i l'hem reprès i l'hem esbronat d'una manera tan agre com hem pogut. Ara bé: Què hem aconseguit amb la nostra indignació? Hem fet palès la nostra desaprovació i ens hem posat a la mateixa altura que l'altre; quan més eficaç hauria estat acceptar les seves crítiques i fins i tot demostrar-li que tal vegada tengués raó.

A ningú li agrada que el censurin, encara que hagi reconegut que s'hagi equivocat, o no s'ha portat tal com corresponia a la seva edat o categoria social. Hem de pensar, però, que si considerem que som més educats que aquell que profereix expressions en contra nostra, hem de saber posar-nos a l'altura que ens pertoca, conservar el delit suficient per superar amb tranquil·litat aquelles insídies, però no censurar ni davant ni darrera la manera de ser de l'altre. No hem de caure amb la mateixa pedra.

Salomó

Viatge pel món dels refranys (III)

En el calendari julià, abril és el quart mes, en el romà antic és el segon i era anomenat per Carlemany mes de Pasqua. Abans de la reforma del calendari feta per Juli Cèsar, tenia vint-i-nou dies, actualment en té trenta. L'etimologia -del llatí *aperire*, obrir- ens assenya-la dues vessants: una que es refereix al començament de l'any agrícola, d'obertura; una altra que podria aludir un porc senglar venerat pels romans. En el català parlat de les Illes, es produeix una afèresi i es pronuncia *el 'bril*. Hem de dir, tanmateix que el calendari, sempre i en tots els pobles, ha estat lligat a qüestions religioses. El nostre calendari actual ve de la reforma gregoriana, deguda al Papa Gregori XIII, que va introduir l'algoritme dels anys de traspàs i el començament de la primavera, punt clau per fixar la Pasqua, la festa més important de tota la cristiandat. Pasqua sempre és el diumenge que segueix al dia de la primera lluna plena de primavera. Enguany, la primera lluna plena de primavera fou dia 8 d'abril, que és diumenge, i per tant Pasqua va ser el diumenge següent, dia 15 d'abril. No és un mes gaire plujós: *Aigua d'abril cap en un barril*; però quan plou sol assegurar una bona collita: *Aigua d'abril, cada gota val per mil*. La calor comença a pitjar fort, encara que cal anar en compte perquè *Fins als setanta d'abril, no et llevis*

ni un fil. En llengua castellana existeix un refrany paral·lel "*Hasta el cuarenta de mayo no te quites el sayo*".

El mes de maig era el tercer mes en el primitiu calendari romà, el cinquè en la reforma de Numa, lloc conservat en els calendaris julià i gregorià. Va ser dedicat pels romans a Bona Dea o Maia, de qui va derivar el nom. És el mes de la vegetació exuberant: *Maig entrat, un jardí a cada prat*; és el mes floral, dedicat a l'adoració de la Verge Maria. *Regna el bon temps pel maig cada dia un raig*, encara que de vegades els niguls descarreguen pluges abundants, no de forma forta sinó suaument: és l'aigua que emplena els pous i pot amarrar-se dins la terra: *Aigua de maig, tot s'any dura es raig*. La fluctuació a què hem fet referència queda manifestada en *No diguis blat fins que el maig no hagi passat*, ja que una ventada o una tempestat violenta pot fer malbé la collita: *El mes de maig, a segar me'n vaig*.

Junius, juny, tal volta aquest mes va rebre el nom d'una assemblea romana, la dels Juniors, del cònsol Juni Brut, o de la deessa Juno, esposa de Júpiter, fet suggerit per Ovidi. És el sisè mes en el calendari gregorià, quart per als antics romans. Durant aquest mes el sol passa de Gèminis a Cranc, i comença l'estiu a l'hemisferi boreal i l'hivern a l'hemisferi austral. Domina el bon temps: *Al juny,*

Quan na Catalina Ramonell Martorell (Moragues) i na Magdalena Amengual Martorell (de Can Capçana) es feren aquesta foto sols tenien 15 o 16 anys, era l'any 1962. El dimoni era en Joan Mayol Garau, conegut p'en "Panxo"

la pluja està lluny, i la gent confia en un bon estiu: *Bon temps pel juny, bon estiu segur*. Ja fa calor, i els dies s'allarguen: *En s'estiu, tota cuca viu*, tot fent referència que en fred ja s'ha allunyat. Comencen els treballs agrícoles: *En el juny, la falç al puny*. La festa més desitjada és la del solstici d'estiu: Sant Joan, el dia més llarg de l'any.

Julius, juliol, és el setè mes de l'any. Segons els pares franciscans del Monestir de Guadalupe, era el cinquè mes de l'any instituit per Ròmul i s'anomenava *quirinalis*. Marc Antoni va canviar aquest nom pel de *Julius*, en honor de Juli Cèsar, reformador del calendari romà. *Pel juliol, cap al dia de sant Cristòfol*, normalment s'han acabat les feines del camp de batre gra i picar llegums, és a dir, s'ha aixecat les eres: *En juliol, bat qui vol*. És un mes òptim per a la pesca de moltes espècies: *Qui no pesca el juliol, no sap pescar o no vol*. *El juliol, les garroves es posen dol*, ja que ja han canviat el color verdós pel de negre, tot desprenent aquella olor tan aromàtica i penetrant. Les olives maduren a meitat del mes: *Per santa Margalida, s'oli entra a s'oliva*. Comencen a madurar les figues primerenques: *Per sant Jaume, figues a taula*.

Felip Munar i Munar

TOLDOS
Hnos. MIRALLES

- Toldos • Capotes •
- Falsos sòtils •
- Sòtils de policarbonat •

C/. S. Rafel, 84 • Telf.: 971 24 59 09 • Fax 971 24 63 19
Telf. mòbil: 907 11 12 01 • 07008 Palma de Mallorca

Imatge i pensament

O tempora! O mores! (II)

Prendre la fresca. Estar a la fresca: Estar a un lloc on la temperatura és d'una frescor agradable. Oh temps! Oh costums!

Quan el sol ja era post. Quan les feines del camp ho permetien. Quan ens havíem refrescat davant el peu de ribella, les dones havien vestit l'alegre bata d'estiu i els homes canviat de camisa. És a dir: quan ens havíem *posat a la fresca* i, conseqüentment, *anàvem a la fresca*, sortíem a *prendre la fresca*. Oh costum!

També en participaven els nins de la família i el ca de la casa, si a la casa hi havia ca.

El jovent masculí preferia els cafès de la Plaça –si el Constància, si el Mallorca; més el Constància–, per prendre la fresca.

Tots, vells, joves i nins, sofríem la resaca d'una guerra civil, primers anys quaranta, però ni el propassat lamentable esdeveniment ens privava del natural, senzill, entranyable i econòmic prendre la fresca.

Ens canviaren l'hora quan n'afegiren una a l'hora solar i ens digueren que les set eren les vuit. Quin desgavell!

– A quina hora has dit que es pon el sol, a les 7 velles o a les 7 noves?

– Ni velles ni noves. A les 8 i s'ha acabat. No embullis més fil.

Però la lliçó no ens entrava i dubtàvem, una vegada i una altra; si era a les 7 del sol o a les 8 "d'en Franco". Ara, el canvi d'hora no pogué amb el costum de

prendre la fresca.

Estant a la fresca s'arreglava tot: el poble, Espanya, el Món. Clar que la preferència, l'accent, el "morbo", radicava més en arreglar el poble. Els vianants, els qui venien, passaven saludant a dreta i esquerra i sortien del carrer; en sortien, sí, i amb un vestit nou. Però tot quedava en família...

Prendre la fresca era adaptar-se a la misericòrdia de la naturalesa, quan la manifestava, la qual mitigava les calors estivals diurnes i ens deixava restablir, reconfortar i gaudir d'uns aires nocturns més amatents.

Adaptar-se a la Naturalesa: Segons Sèneca és el bé suprem de l'home i consisteix en «comportar-se conforme a la voluntat de la naturalesa (ex nature voluntate se gerere)».

Viure afligit per una salut precària, per exemple, és pitjor que mantenir-se ferm en la mateixa situació. És preferible no haver d'experimentar els contratemps naturals, això sens dubte, però si ens arriben, i arriben, millor encaixar-los i sobreviure'ls abans de sucumbir-hi. És més gran trencar les coses difícils que moderar les agradables; així segueix pensant el filòsof llatí nascut a Còrdova.

El canvi d'hora no desterrà el costum de prendre la fresca. El que no pogué aconseguir el Temps, l'únic capaç de vèncer els més grans dolors humans, ho aconseguirà aquesta filera de cotxes que es veu a la dreta de la fotografia?

Josep Oliver i Verd

Ortopèdia MANACOR

Àngel
Ascaso
García

TÈCNIC
ORTOPÈDIC

Plaça Rector Rubí, 3
Tif. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i
divendres: de 8'30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Porreres
Tif. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança Novomèdic...

POEMA

T'arribarà la veu d'un nin

La teva veu es va perdre pels carrers de la vila.
Qui sap si s'amaga darrere qualcú ja més gran,
darrere qui falaguer t'amagaves
quan el dimoni era més cucarell que mai,
o a prop d'un corral on els galls escarnies
perquè augmentassin els cants.
O gens enfora d'una parada de julivert
perquè unes mans tallucassin la mota manada.
O a veïnat d'un niu d'oronella perpunyit
amb l'oratge de la imaginació,
o devora d'unes baldufes embadalides en veure capavallades.
Estam fets pel feix que l'oblit no ha ferit
i la poesia ajuda a retratar els instants,
perquè si fugí l'instant no fugí la seva veritat.
De nin, la teva veu perduda contribuïa
a la cridadissa, al bot dels somriures.
Asfalts i conradissos formen turons deshabitats
si no els regalima la teulada de la vida.

Caminant aviat, però és veritable
endevinar un nin i una vila, vagis on vagis,
i més veritable és enrecordar-te
dels que no poden ésser nins,
ni arrecerar-se darrere ningú, ni estimar una vila.
Caminam aviat, mentrestant el nin que fórem
travessa sempre cap a plaça,
on les veus de la vila no sobren mai.

S'aclariran els trossets d'acera que la foscor pessiga.
S'aclarirà el pas del temps i el pes e les preocupacions
i una capa de llum desfeta en present
mantindrà la promesa: t'arribarà la veu d'un nin
i et durà a una vila perquè soni l'entusiasme
que solament corden les coses valuoses.

Lluís Servera Sitjar

"la Caixa"

A MONTUÏRI VOS DESITJA UNES BONES
FESTES SANT BARTOMEU 2001
MOLTS D'ANYS!

VALID
THRU

L'esclerosi múltiple, una malaltia generalment irreversible

L'esclerosi múltiple és una enfermetat dels sistema nerviós central, generalment progressiva, que pot causar trastorns físics, mentals, emocionals i sociolaborals. Es presenta quasi sempre a persones joves. És una malaltia que afecta la substància blanca (mielina) de la medulla espinal i del cervell. En els llocs afectats es destrueix la capa de mielina que recobreix els nervis, retardant o interrompent la comunicació nerviosa, ja que la mielina és substituïda per unes plaques de teixit més dur (esclerosi). I com que aquesta destrucció es produeix a diferents llocs, a aquesta enfermetat se la denomina esclerosi múltiple.

Existeix L'Associació Balear d'Esclerosi Múltiple (ABDEM) que té com objectius millorar la qualitat de vida dels malalts d'esclerosi múltiple, informar, assessorar i orientar els malalts i familiars i la societat en general d'aquesta malaltia; promoure l'agrupació de les persones involucrades per treballar d'una manera coordinada en la recerca de solucions; sensibilitzar l'opinió pública i les institucions públiques i privades a l'entorn dels problemes que aquesta malaltia produeix a les persones afectades i a les seves famílies, així com promoure la investigació científica d'aquesta malaltia. La seu d'aquesta associació és a Santa Maria.

PREFABRICATS

Manera

MATERIAIS DE CONSTRUCCIÓ

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA I
BIGUES DE TAULO
IMITACIÓ FUSTA**

**Servei de transport
propri per a tota l'illa**

MAGATZEM I OFICINA:
Ctra. Manacor, Km. 28,5
07230 Montuïri (Mallorca)
Tels. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95
Tel. particular: 971 64 61 73

S'ha dit que... PER MONTUÏRI

Ara que el Govern incentiva la construcció de vivendes de protecció oficial, el Consell aprova una moratòria general, com també que l'Ajuntament de Montuïri fa dos mesos acordà beneficiar el 95% de l'impost als joves que vulguin construir-se una casa nova. Qui ho entén!

El pis del carrer de Palma entre Ca ses Monges i Meià està en tan mal estat que molts de conductors s'enfaden i amollen grosseries contra qui pertoqui arreglar-la.

Alguns o algunes ja deien que l'apotecari s'havia tornat a casar... i sense ell saber-ho. Tant de nou li vengué que va dir: "Dins quin cap cap tal desvari".

La inauguració de la reforma del Pou del Rei ja serà prest. Però diuen que haurà suposat molt de temps, doblers, maldecaps, i quasi baralles entre els regidors. Esperem, ara, que sols hagi estat un fet llegendari.

Alguns es demanen quan s'acabarà el pavelló cobert. Mentre uns diuen que serà l'any que ve, altres firmarien que fos el següent.

El projecte definitiu de l'ampliació de la carretera entre Son Ferriol i Montuïri estarà enllestit –segons els enginyers– abans d'acabar enguany i ja tot d'una començaran les expropiacions. Llavors començaran els laments.

– "Què toquen: les hores o les mitges?". – "Ara resulta que el rellotge de l'església sempre toca una sola batallada". Són expressions que se senten. Els més assossegats diuen que no és definitiu, que prest s'arreglarà.

Va causar estranyesa observar un tauler d'anuncis adossat als graons, però en veure que portava notícies de la parròquia molts ho han trobat bé.

Sense esperar-ho, de la nit a la matinada en el carrer Major, quasi davant "La Caixa", el rètol que deia "La Luna" va aparèixer canviat pel de "Llepolies". Si un era engrescador el d'ara destil·la dolçor.

Darrerament la pedrera des Coll de sa Grava és objecte de polèmica. Si fins ara algunes cases de prop tremolaven per mor de les explosions, ara oficialment ja tenen permís, però seran més suaus. Qualcú no ho entén. El temps ho dirà.

Les jugadores de bàsquet esperen per a la propera temporada poder gaudir encara de més èxits que a la passada. Se les ha de desitjar sort.

No tothom parla malament de "Lapis" (l'empresa del costat del futbol). Les joies valen un "potossi". Cert és que dóna feina a una sèrie de montuïrers i que de qualque manera algú se'n beneficia, del negoci. Així anam!

Miquel A. Bisbal (director adjunt de la banda de música) reorganitza la de Vilafranca. Tant de bo que ho aconsegueixi i sia de molta durada! Dia 27 de juliol ja va sortir pels carrers.

TAN BONA GENT HI HA A MONTUÏRI QUE NI PER A LES FESTES S'HAVIA REVELAT CAP DIMONI, PERÒ... A LA FI N'HAN TROBAT UNI

Ja n'hi ha que els vespres, quan ningú no els veu, s'entrenen de valent per córrer davant en banya verda, no sia cosa que el dimoni nou els guanyi i n'hagin de sofrir les conseqüències.

Per tot arreu manca aigua, però sembla que al nostre poble no és així, ja que la xarxa s'estén fins a fora del casc urbà. Aquí sembla que anam "a lo grande".

Darrera moda en decoració de façanes. Ara ja hi penjam els aparells d'aire condicionat.

En Xerrim

Adrogueria i electrodomèstics

Antoni Mayol

Reparacions

25 anys d'experiència

Plaça Major, 10

Tlf. 971 64 62 50

Montuïri

Festes patronals de Sant Bartomeu

Agost de 2001

Divendres, 3

Començament de la 7ª Setmana fotogràfica.

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *60 segundos*.

Diumenge, 5

A les 20'30h: Inauguració del XXIX Torneig de sa Llum.

(Hi haurà partits de dia 5 fins al 17).

Divendres, 10

A les 21h: A la plaça Major: Trempo-nada organitzada pels Quintos-83.

A les 22'30h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *Gladiator*.

Dissabte, 11

A les 18h: Gimcana organitzada pels quintos.

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *102 Dalmatas*.

Dimecres, 15

A les 19h: Sortida dels *cossiers i dimoni*.

A les 20'30h: A la rectoria: Inauguració de l'exposició *Artesania del Pla i Maria Llull*.

A les 21h: Missa en honor de la Mare de Déu Assumpta

A continuació: Pregó de festes a càrrec de *Catalina Verger i Ferrer*

Tot seguit: Lliurament dels premis del X Concurs de Conte Curt i del VI Concurs de Conte Curt Juvenil (Organitza *Bona Pau* i Patrocinen Corredoria d'Assurances Gomila i Ajuntament de Montuïri).

A les 23h: A la plaça Major: Concert per la Banda de Música.

Dijous, 16

A les 11h: A la plaça Major: concurs de dibuix per als nins i nines.

A les 22h: Cinema a la fresca: *La Sirenita-2* de Walt Disney.

Divendres, 17

A les 18h: En Es Dau: Taller d'Esplai per a tots

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *Misión Imposible-2*

A les 23'30h: Lliurament de trofeus i cloenda del XXIX Torneig de sa Llum

El dimoni que ve! (Dibuix de Mateu Rigo)

Dissabte, 18

A les 18h: En Es Dau: Competició de Karts

A les 20h: En Es Dau: Torneig de mini-bàsquet femení

A les 20h: A la plaça Vella, 24: Inauguració de l'exposició de pintures de Margalida Mateu

A les 20'30h: A ca na Jerònia Sampol: Inauguració de l'exposició de pintures d'Aina Mir

A les 21h: En Es Dau: Torneig de mini-bàsquet femení.

A les 21h: A l'església: Eucaristia. Tot seguit: Concert del quintet de metalls *Iberbrass* (Dins el festival de música clàssica de Cura).

A les 23'30h: En Es Revolt: Concert organitzat pel Quintos-83 amb *Horris Kamoi* i altres.

Diumenge, 19

A les 6h: En es Revolt: Inici de la diada de caça. Amollada de guàtleres.

A les 17h: A Sa Torre: Tirada al plat.

A les 19h: A l'església: Eucaristia.

A les 19'30h: A plaça: Homenatge a les persones majors de 80 anys i als matrimonis que enguany compleixen les nocces d'or.

A continuació: Concert per la Banda de Música.

A les 20h: A Sa Nostra: Inauguració de l'exposició d'*Acrílics i Aquarel·les*, de Nadal Ferragut.

A les 20h: En Es Dau: Torneig de Mini-bàsquet femení.

A les 21h: En Es Dau: Torneig de Mini-bàsquet infantil femení.

Dilluns, 20

A les 18h: En Es Dau: Taller d'Esplai per a tots.

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca *Les tres besones i els set samurais*.

Dimarts, 21

A les 17h: Diada de l'esport (Organitza: Consell de Mallorca).

A les 20h: Al carrer Costa i Llobera, 3: Inauguració de l'exposició de pintures de Joan Miquel Lladó.

A les 20'30h: Al carrer Major, 3: Exposició de ventalls i teles pintades a càrrec de Christine Roelandt.

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *Yo, yo mismo & Irene*.

Dimecres, 22

A les 16h: A la piscina municipal: *Jocs d'aigua* (Berenar i lliurament de diplomes als nins del curset).

A les 20h: A l'Escola de Música: Inauguració d'exposicions de pintura, dibuixos i fotografia de Pep Torres, Paco Llavina, Pep Bonet, Ricardo Berenguer i Bernat Colomar.

A les 21h: Al saló d'actes de l'Ajuntament: Presentació del llibre: *La guerra civil a Montuïri. L'esclafit de la crispació*, de Guillem Mas Miralles i Antoni Mateu Socias. Presentador: Sebastià Serra Busquets, historiador.

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *Beam (o la sala de les nines)*.

En el saló d'actes de l'Ajuntament: Exposició de fotos de la 7ª setmana fotogràfica i de San Pedro Sullà (Hondures).

Dijous, 23

A les 19h: De la casa de la Vila: Sortida dels *cossiers i dimoni*.

A les 19'15h: A l'església: *Completes* en honor de Sant Bartomeu. Cantarà la Coral Mont-Lliri. Veneració de la imatge del Sant i entrega d'alfabeguera.

A les 23h: A la plaça Major: *Revella i concert* per la Banda de Música de Montuïri.

A les 0'30h: Al camí Pelut: Espectaculars *focs artificials*.

A la 1h: En Es Dau: Gran berbena amb

els conjunts *Sirius, Geminis, Fet a mà, Alabama*.

Divendres, 24

A les 9h: *Albada* al so de les xeremies.

A les 10h: Sortida dels *cossiers i dimoni*.

A les 11'30h: Eucaristia solemne en honor de Sant Bartomeu. Predicarà el P. Joan Arbona Colom, MM.SSCC. Cantarà la Coral Mont-Lliri. Els cossiers ballaran l'oferta.

A la sortida: A la plaça Major: *Homenatge al Dimoni*.

A les 13h: Amollada de coloms, recepció a l'Ajuntament per a tot el poble i ball dels cossiers en el cadafat.

A les 18h: Festa infantil. Animació: *Dada-Gugu*.

A les 19h: En Es Revolt: Partit de futbol entre els equips de 3ª divisió: Montuïri-Vilafranca.

A les 22h: a la plaça Major: Concert per la Banda de Música de Montuïri.

A les 23h: A la plaça Major: Comèdia per la companyia "Sa Foganya": *Els Pirates*.

Dissabte, 25

A les 11'30h: A la plaça Major: Corregudes de cintes, joies, estirar corda, rompre olles, etc.

A les 17h: Correrres ciclistes: Màsters 40, 50 i 60, ciclodeportistes i màsters 30.

A les 19h: Carreres d'atletisme a la distància de 2 milles.

A les 23h: En Es Dau: Gran berbena amb els conjunts *Zarza, Golden Ladys i Ocults*.

Diumenge, 26

De 10 a 14h i de 17 a 21h: Al Molí des Fraret: Jornada de portes obertes del Museu Arqueològic de Son Fornés.

A les 17h: A la plaça Major: *Jocs infantils*.

A les 19h: en Es Revolt: Partit de 2ª regional.

A les 22h: A la plaça Major: Lliurament dels premis de la 7ª setmana fotogràfica. A continuació, entrega de trofeus dels torneigs de mini-bàsquet i bàsquet infantil femení.

A les 22'30h: A la Plaça Major: Nit d'espectacle: *Fire Ball, maracatú i el còmic Antonio*.

A la 1h; *Gran Traca final*.

(Les interpretacions de la Coral Mont-Lliri seran dirigides per Vicenç Juan Rubí i les de la Banda de Música per Pere Miralles i Miquel Àngel Bisbal).

L'AJUNTAMENT INFORMA

Sessió plenària extraordinària celebrada dia 25 de juliol de 2001

Escola de música: Adjudicació de la gestió indirecta

Per unanimitat s'acordà adjudicar la gestió indirecta del servei de l'Escola de Música de Montuïri a favor del Patronat Cultural de Música de Montuïri.

Al·legacions al projecte de la carretera C-715 al seu tram Son Ferriol-Montuïri

Per unanimitat s'acordà formular les següents al·legacions:

1) Trasllat del nus 14, actualment previst, a l'encreuament entre Ctra. Palma-Manacor i Ctra. PMV-5017. 2) Intersecció amb la Ctra. PMV-5017: Pas soterrat. 3) Incorporació del trànsit cap a la PMV-5017 i cap al camí de Son Bascós: Vial de desceleració. 4) Ronda de circumval·lació del nucli urbà. 5) Travessa de Cas Carboner: Pas elevat. 6) Intersecció amb el camí de Son Monjo. 7) Canvi de sentit entre el nus d'accés i el nus 13.

Resolució del contracte de treballs de revisió NNSS de Plantejament Municipal, per mutu acord

Amb 6 vots a favor (PP) i 4 abstencions (PSM-PSOE) s'acordà resoldre de

mutu acord el contracte signat entre l'Ajuntament i els arquitectes Cerdà, Company i CB sobre la revisió de les NNSS i adaptar-la a la normativa aplicable i adequar l'activitat urbanística de Montuïri a la realitat actual.

Tramitació de la subvenció per a la revisió NNSS

S'acordà amb 7 vots a favor (PP i PSOE) i 3 abstencions (PSM) sol·licitar a la Conselleria d'Obres Públiques del Govern Balear una subvenció de 8.900.000 pessetes per a la revisió de les NNSS.

Expedient contractació revisió NNSS

Es va acordar amb 6 vots a favor (PP) i 4 abstencions (PSM-PSOE) aprovar l'expedient instruït per a la contractació dels treballs de revisió de les vigents NNSS; aprovar el plec de clàusules administratives i convocar concurs per a l'adjudicació dels esmentats treballs.

Explicació actuacions festes Sant Bartomeu 2001

La regidora de Cultura i Festes oferí una acurada explicació del programa de les properes festes de Sant Bartomeu 2001.

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

Tots els alumnes de l'Escola de Música, des dels més petits fins als més grans, a la seva manera, oferiren un engrescador concert

La reforma de la carretera interessa a molts de montuïrers

La joieria "Lapis" ja funciona i prest serà inaugurada

Presentació de la reforma de la carretera

A la sala d'actes de la casa de la vila, plena de gent interessada, dia 4 el Conseller d'Obres Públiques, Josep A. Ferrer, va presentar els plànols del projecte del desdoblament de la carretera entre Son Ferriol i Montuïri. L'enginyer d'OP que va donar les explicacions va presentar 4 alternatives. Se sentiren queixes d'alguns afectats, motivades so-

bretot per les dificultats per accedir i retornar a les finques confrontants, així com per les expropiacions que forçosament s'hauran de fer. Molts mostraren la seva preocupació.

Inauguració d'un local

Dia 7 va obrir la botiga "Llepolies" en el carrer Major número 13, regentada per Blanca Miñarro Garcia, la qual es dedicarà sobretot al que indica el cartell:

a llepolies. Està instal·lada al mateix local on abans hi havia "La Luna".

Diada per a l'esclerosi

Dia 8 a la piscina d'Es Revolt molta gent es va banyar i nedar en un acte d'adhesió a la diada "Mulla't per l'esclerosi múltiple", una malaltia que afecta unes 500 persones a Balears. Montuïri fou un dels 43 municipis que hi va participar per tal de col·laborar i prene'n consciència.

Diada de l'€uro

Dia 31 en Es Revolt un furgoneta va estar present durant un parell d'hores per donar a conèixer i familiaritzar qui volgués amb l'€uro, amb la finalitat que en arribar el primer de gener de l'any 2002 els ciutadans puguin estar habituats amb la nova moneda europea.

Hotel Rural Es Figueral Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei

Amb totes les comoditats

Acurada atenció al client

Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Continua a la venda el llibre

Montuïrers que han deixat petjada

La Banda de Música de Montuiri ha viatjat a Roma

Els músics de la Banda agafaren els instruments de metall, de fusta i de percussió, també alguns acompanyants, i empengueren viatge cap a Itàlia amb la intenció de visitar les ciutats que els donarien hostatge en la ruta cap al concert a la plaça del Panteó de Roma. Des de Barcelona viatjaren cap a Montecarlo, Gènova, Pisa, Florència i Roma. De tornada, dormiren a Niça. Set ciutats, set dies.

La primera aturada no es pot considerar la més cultural, la visita a Mònaco i Montecarlo, va tenir un caràcter de *glamour* i premsa del cor per uns i un caire més automobilístic, per altres. A Pegli, al costat de Gènova sols hi feren *parada i fonda*, així i tot rondaren pel passeig marítim. Ja a la Toscana, la primera ciutat on s'aturaren fou Pisa, on hi ha el famós *Campanile* inclinat i que és sols una peça del conjunt que es forma al Campo dei Miracoli, amb el Duomo i el Baptisteri, tots ells coberts de marbres, on és combinat el romànic i el gòtic. Després d'aquestes olivetes, arribà el plat fort, Florència, on gairebé es cansaren de veure edificis i monuments impressionants, no debades és la capital del Renaixement del *quattrocento* (segle XV) italià. Palazzo Vecchio, els Uffizi, pont Vecchio, Palazzo Pitti, Santo Spirito, Santa Maria Novella, Sant Llorenç, el Duomo amb la cúpula de Brunelleschi (41,5 m de diàmetre), el Campanile i el Baptisteri de sant Joan Baptista amb les famoses portes, les d'Andrea Pisano (primeres), les de Ghiberti (segones) i les del Paradís també de Ghiberti, Santa Croce, Capella Pazzi, el David,...

I per postres Roma, fou l'indret on s'hi dedicà més temps perquè com a visitants

Els músics de la Banda amb l'estendard a la Fontana de la plaça del Panteó, a Roma

ho volien veure tot i, com a músics, li oferiren el millor repertori.

A Roma, on hi té cabuda un país dins la mateixa ciutat, no deixaren un racó sense potonejar, bé el bus és gratuït, (almenys pels més joves ho fou, mai no pagaven). Al Vaticà visitaren Sant Pere, amb la seva acollidora i monumental plaça, la cúpula de Miquel Àngel, les estances vaticanes, la sala de l'incendi del Borgo, la sala de la Signatura, amb les pintures de Rafael i la famosa Capella Sixtina de Miquel Àngel, la plaça Navona amb la font dels quatre rius així com altres monuments dels Renaixement del *cinquecento* (segle XVI), on Roma substituï Florència amb la capitalitat, del Renaixement Italià. Pel que fa a l'antiguitat clàssica, la columna del Trajà, els fòrums, el colosseu, l'arc de Tit, la basílica de Maxenci, les Termes de Caracalla i com no el Panteó, un temple construït en època d'Adrià (118/9-125/8 després de Crist), amb una cúpula hemisfèrica (mitja esfera), amb 43,5 m d'alçada i 43,5 m de diàmetre. Idò, fou davant aquest edifici el qual Miquel Àngel qualificà de *Disegno angelico e non umano*, on els músics montuirers interpretaren partitures com "El Barbero de Sevilla", peça clàssica escrita per Rossini que era italià; "Flor de Murta", l'himne que emociona als qui es

senten montuirers; "El Chico", que diverteix a les al·lotes i als joves de la Banda, que fou dirigida conjuntament pels dos directors, en Pere i en Miquel Àngel. Aquesta darrera peça la tocaren drets enmig d'entregats aplaudiments per part del públic assistent. En acabar el concert la gent expressava la seva satisfacció i tothom coincidí en dos comentaris: la banda de música estava integrada per músics molt joves, i hi havia moltes al·lotes. Desconeixien que en Tomeu Isbert és la constància, en Pep "Tevet", l'humor, en Joan Serra, la decisió i en Pere, la protecció. L'ambient entre els viatgers fou d'absoluta cordialitat. Tant la ruta, com els moments d'esbarjo o els d'anar de marxa (els més joves no fallaren ni un dia en la cita nocturna que els brindava cada ciutat) foren moments compartits entre moltes persones amb edats, gusts i preferències molt diverses que si no hagués estat per les sensibilitats musicals que cohesionava aquest viatge de la Banda, possiblement mai no haurien coincidit en aquests tipus d'activitats. Aquesta convivència ha estat tant o més enriquidora que l'experiència i la coneixença apresada de la ruta turística. Desitgem que s'organitzin futures edicions.

Joan Socias
Joana Mª Fiol

Amb motiu de les festes patronals de Sant Bartomeu,
BONA PAU
desitja bones festes a tots els seus lectors

A l'equador del seu mandat com a batlle

Gabriel Matas valora la seva gestió

Gabriel Matas Alcover, com a cap de llista del PP era elegit batlle de Montuïri el 3 de juliol de 1999. Han transcorregut, per tant, dos anys des d'aquella data, motiu pel qual acaba de passar l'equador del seu termini de govern municipal. I aquest i no altre és el motiu que ens ha duit a entrevistar-lo, perquè sia ell mateix qui oferisqui als nostres lectors una breu valoració de la seva gestió.

– **Biel: per què, des d'un principi, la teua dedicació exclusiva?**

– Per poder destinar al complet la meua tasca als interessos de tots els montuïrers i a les necessitats que dia rera dia els puguin sorgir.

– **Quin és el balanç que faries d'aquests dos anys de govern al front de l'Ajuntament de Montuïri?**

– El balanç és totalment positiu i satisfactori. Agafant de punt de partida la línia iniciada anys anteriors pel Partit Popular, la nostra actuació com equip de govern ha estat continuar avançant en la millora de la qualitat de vida del poble de Montuïri, procurant satisfer necessitats generals, com són les de cobrir les expectatives de feina impulsant les empreses locals, recolzant als pagesos, millorant les infraestructures de clavegueram, les instal·lacions esportives, o amb importants avanços al patrimoni cultural

amb la Fundació de Son Fornés, l'adquisició dels terrenys del talaiot, o el Pou del Rei. També, i no menys important, és estar dia rera dia al servei de tots els montuïrers, de manera que puguin disposar a l'Ajuntament d'un representant que els escolti i dediqui el seu temps a solucionar els problemes o necessitats puntuals que van sorgint. Aquesta feina diària fa que sigui més productiva i satisfactòria.

– **Des del punt de vista urbanístic,**

quins projectes o actuacions estau desenvolupant?

– Montuïri, com a poble rural d'interior, fonamenta la seva identitat en la terra i totes les seves manifestacions i peculiaritats. Així, en primer lloc, és essencial completar unes Normes Urbanístiques que tinguin en compte la necessària protecció del nostre entorn i estableixin les pautes de desenvolupament i control urbanístic.

– **I la disciplina urbanística?**

– La disciplina urbanística és una competència municipal que s'ha de gestionar amb responsabilitat. Gràcies al coneixement que ens dona l'experiència d'anys anteriors així com a la conscienciació cada vegada més madura de tots els montuïrers, treballam per respectar l'entorn natural i arquitectònic del nostre poble, sense deixar d'afavorir l'accés a la vivenda digna als montuïrers; i per altra banda consolidar la protecció dels elements representatius de la història del nostre poble.

– **Quines actuacions es desenvolupen en matèria de camins rurals?**

– En quant als camins rurals, a l'anterior legislatura es va fer un esforç important en l'asfalt de camins públics. Actualment hem elaborat un projecte per continuar el condicionament dels camins rurals del terme de Montuïri, que serveixen d'element d'enllaç i ruta natural entre les diferents zones rústiques. Altres actuacions particulars ja fetes són l'asfalt del camí del Pes dels Porcs, el de davant la Cooperativa i l'engravat dels camins rurals de tot el poble. També estem treballant per aconseguir que es faci una Ronda de circumval·lació voltant al poble.

– **Hi ha queixes a l'entorn del trànsit pels carrers al casc urbà. Què hi dius?**

– S'està fent feina en aquest sentit, ja que de res serviria procurar millorar la qualitat de vida dels montuïrers sinó s'aconsegueix un casc urbà transitable i fluït. Hem creat una comissió i hem encomanat un assessorament per estudiar una reforma circulatoria que agilitzi el

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuïri

trànsit rodat pel poble. Reconeixem que no és una tasca senzilla degut a la peculiaritat de Montuïri, i tal vegada per això posam més interès en dur endavant el projecte, ja que serà una millora clara per a la nostra vida diària.

- La qualitat de vida també requereix fomentar l'oci i la participació en l'esport. Quins projectes desenvolupau en aquest àmbit?

- Fer esport és salut i sobretot si es practica fomentant l'associacionisme i les relacions humanes entre tots els participants. Ja que Montuïri és un del pobles on es practica més l'esport, consideram que tenim l'obligació de posar a disposició de tota la gent les millors instal·lacions esportives possibles. Per això, hem centrat gran part dels nostres esforços econòmics en millorar les instal·lacions de les pistes de tennis fent una pista de terra batuda i una altra prevista, duim a terme un projecte ambiciós de polisportiu cobert que satisfaci les exigències actuals, estam negociant les possibilitats de fer la piscina coberta. Tot això es realitza també gràcies a les persones que, des dels diferents clubs esportius, fan feina de manera desinteressada, recolzant aquests projectes i fomentant l'esport amb el seu esperit esportiu. El nostre objectiu és disposar a

final de la legislatura, de les millors instal·lacions esportives del Pla de Mallorca, i en aquest sentit estam treballant.

- Actualment, l'Ajuntament, té molts de deutes?

- Hi ha un deute considerable, però és degut a les moltes inversions que s'han fet aquests anys per als montuïrers. Durant aquesta legislatura, amb els projectes que drem a terme, aconseguirem disminuir el deute, centrant-nos en els projectes que siguin més profitosos i de més rendiment per al poble.

- Ja per acabar: quina és la valoració que fas de l'actuació de l'oposició?

- Des del meu absolut respecte cap a l'oposició, ja que representa una part molt significativa del nostre poble, he de dir que sí m'agradaria que participassin més en propostes i accions encaminades a la millora del nostre municipi, i no fessin demagògia política. És més beneficiós per al nostre poble i tots els montuïrers intentar col·laborar en el desenvolupament de projectes positius que no fer-ne crítiques. Això redundaria en benefici del poble i, per tant, de cada un dels seus habitants, que en definitiva són els qui ens han donat la competència per gestionar els seus interessos.

O. Arbona

Premsa Forana

Durant aquest més de juliol passat hem participat a un sopar-trobada amb el Conseller de Turisme, dia 10 a Binissalem; i amb el President de Govern, dia 21 a Sant Joan (al qual correspon la foto), aquest amb motiu de la presentació el col·leccionable "Quaderns d'usos, costums i oficis pagesos". I dia 27 a Cas Carboner, a un dinar-trobada amb la Consellera de Sanitat.

OMEGA

Cindy Crawford's choice

New Constellation

Ω
OMEGA

The sign of excellence

Joyerie *Fermin*

Oriol Puig Domingo i Rosa Fàbregues Ferrer

Un matrimoni jove de veterinaris que s'ha instal·lat al nostre poble

El director d'aquesta revista fou clar i expeditiu: "Mira -digué- tenc una entrevista concertada amb el dos veterinaris que s'han instal·lat a Montuïri; l'excés de feina no em permet parlar amb ells, em faries un favor si t'ocupassis tu de l'assumpte". Acceptàrem l'encàrrec.

Oriol Puig i Rosa Fàbregues són el matrimoni de veterinaris amb el quals mantendríem el col·loqui. La conversa, però, sols l'hem sostinguda amb Oriol. La seva dona, que aleshores acaba d'arribar de fer un servei, havia de tornar partir tot d'una per a una urgència i no podia estar amb nosaltres.

Només hem tengut temps de presentar-nos mútuament i d'un mode breu. La parella s'ha mostrat afable, contents perquè un dels mitjans de comunicació del poble els dona oportunitat de presentar-se. La veterinària es disculpa i ens deixa. Quedam asseguts al voltant d'una taula, el veterinaris i el qui escriu.

Oriol va néixer a Barcelona (capital) l'any 1964. Té 37 anys. Rosa va veure la llum per primera vegada l'any 1960 a Sant Pol de Man, província de Barcelona. Els dos estudiaren a les Universitats de Barcelona i Saragossa.

- Tenen alguna especialitat? -preguntam al veterinaris.

- En efecte -ens contesta-, la meua dona està especialitzada en medicina interna i jo en cirurgia.

- Quin tipus d'animallets són els que tractau habitualment?

- Nosaltres ens dediquem preferentment als animals de companyia: cans, moixos, canaris i altres ocells, hàmssters... fins i tot ens han duit fures.

En aquells moments el nostre interlocutor ens ha de deixar perquè té una visita. Al cap de cinc minuts està de tornada, donant excuses.

- Ens perdonarà -diu-, però ara han vingut a cercar una cusetta a la que fa uns dies li practicarem una cesària.

Tenia una ventrada de cussons que no podien néixer.

- I ja se'n va pels seus peus?

- Així és. Poguèrem salvar quasi tots els petits i la cusetta. Ara se'n va caminant devora el seu amo.

- Segons es veu l'han donada d'alta molt aviat.

- Així és. Els animallets solen recuperar-se molt ràpidament. Clar, a vegades pot haver-hi complicacions i han d'estar amb observació i tractament.

- Li volia preguntar... segons entenem, als cavalls, muls, someres i porcs, vostès no els tracten?

- No. Però si vénen amb algun problema que afecte aquests animals, els donam una direcció on els poden atendre.

- I digui: són complicats o difícils de tractar els animallets de companyia que els duen? Volem dir, si tenen paciència o si es deixen fer un reconeixement per fer-los el diagnòstic sense mostrar les dents? Per dir-ho més clar: es mostren agressius en vostès, generalment?

- Tots els animallets són complicats. Si els duen perquè tenen ferides exteriors, generalment són més fàcils de tractar perquè el mal està a la vista. Però si vénen malalts i no sabem el què tenen, se'ls ha de fer un reconeixement i passar per una sèrie de proves per esbrinar el seu mal. Són com els nins petits que duen al pediatra: no saben expressar el que tenen. En quan al seu comportament, en general es porten bé. El ca, per exemple, és un animal territorial que quan arriba es troba en un ambient estrany i que no coneix. A més, el fet de posar-lo damunt una taula especial per examinar-lo, el covarda. Com he dit abans, no tenim problemes amb aquest aspecte.

- Suposem que si els duen un ca que no està bo, fa setmanes que menja poc... està trist... s'ha amagrit molt... Com actuen vostès a l'instant?

- Com és natural demanam a l'amo del ca tota la informació que ens pugui donar. Seguidament passa per un examen o reconeixement minuciosos per poder-li fer un diagnòstic encertat i tractar-lo.

Casa
SAMPOL
ANTÒNIA VIDAL SAMPOL

I-luminació decorativa
Làmpades intempèrie
Pantalles
"Aplicues"
Regals
Articles decoració

Carrer Missió, 14 (Travessia Oms) Tlf. 72 67 78 **Palma de Mallorca**

Aquí disposem de laboratori d'anàlisi i quiròfan per a les possibles intervencions i aparells de radiografia i ecografia, entre altres. Estem preparats per fer un estudi i un tractament a fons. Si és necessari, també una intervenció quirúrgica.

– **Hem observat que tenien ingressats uns quants animalets, especialment cans i moixos.**

– Com he dit anteriorment, en certs casos és necessari que estiguin en observació un cert temps, especialment abans o després d'una intervenció quirúrgica. Són uns sers que se solen portar admirablement; arriben a apreciar la presència del veterinari i estimar-lo. Els infravalorarem; som nosaltres, les persones els que a vegades no estem a la seva altura.

– **Es nota dins la societat actual, un interès, un esment cada dia més gran cap els animals. A què es deu?**

– Quan l'home, genèricament parlant, ha començat a tenir cobertes les seves necessitats bàsiques, és quan s'ha anat ocupant més bé de les necessitats dels animals de companyia i de treball.

– **Sabem que el ca és un animal molt sensible, que si per desgràcia mor el seu amo a vegades també mor ell. Què**

“Mentre els primats, cans i delfins són els animals més intel·ligents, el ca es distingeix per la seva lleialtat a tota prova”

ens diu del cas?

– Desgraciadament fins ara ha passat això en bastants de casos. La lleialtat i estimació que tenen al seu amo és tan gran, que quan aquest falta a vegades mor el ca. Avui ja estem preparats per salvar-lo.

– **Els han duit alguna vegada animals rars o exòtics a la consulta?**

– Aquí, pocs. En certa ocasió una fura. Però estant a un centre de Barcelona, on érem vuit veterinaris, ens duïen tota casta d'animaló, com per exemple macacos, serps piton i molts d'altres que es consideren salvatges. Tots eren ben rebuts al despatx on posàvem tots els mitjans per curar-los.

– **Quin es considera l'animal més intel·ligent?**

Somriu al temps que contesta.

– Els animals més intel·ligents que hi ha són els homes, malgrat que a vegades

no arriben a l'alçada dels animals –diu en to divertit. Però contestant específicament a la pregunta li puc dir que els “primats” són els animals més intel·ligents, seguit dels cans... els delfins...

– **Què ens diu dels moixos?**

– Li puc dir una cosa que no és cap secret: el moix no té amo. Se sent lliure completament. Molt diferent del ca que li té una lleialtat summa.

– **Es diu que el ca arriba a tenir el mateix caràcter del seu amo. Opina així?**

– Completament d'acord. Podria contar-li casos molt curiosos. Només n'hi diré un: Estant en el despatx de Barcelona ens dugueren un ca que tenia un “tic” nerviós a un ull. Quan estàvem parlant amb el seu amo ens donàrem compte que aquest també el tenia.

– **Què ens diu dels pores que tant**

(Continua a la pàgina següent)

BANCA MARCH

**Desitja a tots els montuïrers
unes bones festes de
Sant Bartomeu
Molts d'anys!**

(Ve de la pàgina anterior)

menyspream?

– Li puc dir una cosa: si estassin en llibertat serien molt més nets. Els animals no viuen dins la brutor.

– Sabia que els darrers dies de juny s'han reconegut el ca rater i el ca mè com a races autòctones de Mallorca?

– No, miri, no ho sabia. M'alegra el fet i felicit l'entitat que se n'ha ocupat. Això du molta dedicació i temps.

– Si li sembla canviarem de tema: les seves aficions?

El semblant del nostre interlocutor s'ha relaxat.

– Jo diria que la principal és la meua feina, de veterinari. Però m'agrada molt la música. Tota la meua vida he compa-

ginat la veterinària amb els estudis musicals. Actualment amb la trompeta, el meu instrument, form part de l'orquestra d'Algaida.

– Alguna altra afició?

– La literatura. M'agrada molt la lectura, però la feina no em permet dedicar-li el temps que voldria.

– Quina qualitat és la que més admira en una persona?

– Sens dubte, la sinceritat.

Fins aquí el diàleg. El nostre entrevistat ha volgut mostrar-nos les instal·lacions de la clínica veterinària.

Donant-nos detalls hem passat davant el quiròfan, el laboratori d'anàlisi, el microscopi, aparell de radiografia i d'ecografia, lavabo per rentar els animals

sans i un altre per als malalts, estades pels animals que estan en observació i que s'estan recuperant... Unes instal·lacions al dia. Dins unes gàbies grosses apropiades, un canet descansava pendent de l'anàlisi, un moix amb uns dits tallats, mig ajagut ens mirava amb ulls d'espant... Dins el pati, a l'oure, un altre canet amb una cama embenada es movia caminant poc a poc.

– En quest el coneixem (i exclamam):

– "Leo!" Què fas aquí?

S'ha girat lleugerament.

Era el canet d'en Joan Pradas, un amic nostre que fa un cert temps està ingressat a l'hospital de Manacor.

– No trobi rar que no li faci cas –ens diu el manescal. És sord i hi veu molt poc. Té cataractes, és molt vell el pobre.

Es comprèn la seva tragèdia. En "Leo" enyorant en Joan havia intentat reunir-se amb ell, cercar-lo, i en botar per una finestra i es desvià una cama.

Una prova més de l'afecte i lleialtat dels cans cap al seu amo.

Miquel Martorell Arbona

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

Restaurant
Cas Carboner

(DIMARTS TANCAT)

Refrescs de nocces, comunions, baptismes

Ctra. Manacor, km. 28 - Telf. 64 65 04 - 07230 Montuïri

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

Desitja
molts
d'anys i
bones
festes
a tots els
montuïrers

Codolades populars mallorquines - I

L'any 1945, en Tòfol Massanet "Parri", aleshores d'uns 18 anys, va estar llogat a Can Masset (Llucmajor), veïnat de l'antiga possessió de Gomera. Aficionat a la lectura, llegia tot quant queia en les seves mans. Dins un paner vell trobà uns papers abandonats i en mal estat de conservació.

Com pogué, llegí el contingut, el memoritzà i encara avui el pot recitar totalment de cor. La prova és que ara **Bona Pau** el pot oferir per a recreació dels seus lectors.

1 Introducció

Vull posar en segona part lo que me va succeir un vespre de poc dormir, però es somni va ser llarg. Que Déu a tots bé mos guard en vida i en el morir.

Per donar-ho entenent a lo que vaig somniar és precis haver d'estar en silenci un moment. Veureu es divertiment a la fi com va acabar.

2

En aquell vespre mateix per poder-se divertir revetla varen tenir amb quaranta mil festers i quatre-cents llantoners, tots penjats davall un pi.

A davall es pi mateix, a un brancó d'un cimel hi havia un cadafal amb tres-cents estamborers i un mostel duia es papers tots escrits amb lo mateix, amb una marxa reial.

Quatre-cents banyarriquers amb una grossa destrat pegaren tot un jornal a una espina de peix per fer-ne quatre quaters per compondre un cadafal.

Dues rates maoneses varen dur amb arganells tres dotzenes de castells per tirar rodes enceses que en sa nit havien preses a un esbart d'estormells.

Deu o dotze buscarets també varen arribar i duien amb cada mà deu dotzenes de coets. Considerau germanets, quina nit se va passar.

Des claper de Bendinat dugueren cinc eriçons, descalços, sense calçons, per córrer més aviat, i batallaven d'aturat una part des rigodons.

Una llagosta vermella de sa garriga des Teix dugué per cremar es festers uns nou mil quintars de teia,

El tio d'en Tòfol també en sabia i en sabia fer, de codolades

i ella mateixa deia:
si no basta en duré més.

3

Un moixet valencià vengué amb una barca nova amb nou mil quintars de bova i quatre-cents de safrà, i tot ho va despatxar a catorze sous s'arrova.

Un barco de Tarragona va venir amb dos esquirols carregats de picarols i d'espardenyes de lona. Dos furots de Barcelona passejaven flabiols.

De caramels i torrons, cacauets i avellanes, de confits i coques blanques n'hi havia a farfallons. No faltaven racions per espessar-se ses ganes.

Tot es pi estava rodat, cada pam una bandera,

un cranc amb una caldera que repartia gelat, i una gamba, anisat, a dos cèntims sa quartera.

Una mosca forastera venia sucre esponjat. Una abella amb un xorrac afaità la cadenera. D'un gall damunt d'una era feia batre un gran llimac.

Sempre sentien sonar guitarres i violins. Trompes grosses i clarins n'hi havia un milenar. Tocaren do, re, mi, fa amb quaranta cornetins.

Amb un sens fi de llumetes, dues a cada brancó, a s'ull mestre un salomó amb tres-cents candelletes, per totes aquelles pletes en sa nit feien claror.

(Conclourà)

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

LA DESAMORTITZACIO DE MENDIZABAL - II

L'any 1836 foren extingides diverses congregacions i ordes religioses i se subhastaren les possessions de Son Costa, Es Rafal, s'Almudaina, Galiana i Sabor

(Continuació)

A principis del regnat d'Isabel II el ministre d'Hisenda Mendizábal, mitjançant diverses lleis i decrets obliga a l'extinció d'ordes i congregacions religioses (24-03-1836).

Això suposà per a Montuïri la subhasta de cinc grans possessions, totes elles pertanyents al Convent de Sant Domingo de Palma. Aquestes eren Son Costa, Es Rafal, s'Almudaina, Galiana i Sabor a més d'una casa, la posada dels frares franciscans -també coneguts com a observants-, la qual es trobava al carrer que avui en dia du el seu nom a la vila, el carrer de sa Posada.

Totes cinc suposaven 249 hectàrees d'extensió dividides segons els cultius en 191'3 de secà, 4'4 de regadiu i 53'1 de garriga. Aquestes hectàrees comprenien un 6'17 % de la superfície total del terme de Montuïri. És important aquest darrer punt perquè percentualment era el més alt de l'illa respecte a les finques afectades pel procés desamortitzador. També dir que encara que no fossin limítrofes una amb l'altra, si tenien alguna característica en comú, no se sap bé si és per pura casualitat o per qüestions de concentració territorial, totes es localitzen al nord del municipi, conformant una espècie d'arc, des de Galiana, prop del terme d'Algaida fins a s'Almudaina que limita ja amb el de

Sant Joan.

Segons el *Boletín Oficial Balear* les xifres d'aquestes possessions eren:⁷

- Son Costa⁸, situada a la carretera que condueix de Montuïri a Sant Joan, tenia al moment de ser venuda 130 quarterades d'extensió de les quals 62 eren de cultiu amb figueres⁹, 16 de vinya i 52 de garriga. Per a la seva subhasta fou separada en dues porcions de menor tamany.

- S'Almudaina, a la carretera que condueix a Llorito al nord-est del terme. Tenia aleshores 105 quarterades. 89 n'eren de cultiu, 15 quarterades i 3 quarters de garriga i 1 quartó de regadiu.

- Es Rafal també a la mateixa carretera i confrontant amb l'anterior. De 53 quarterades, 40 ho eren de cultiu amb figueres, 6 d'hort (regadiu) amb una sinya i 7 de garriga.

- Galiana, al nord del terme en direcció a Pina posseïa 62 quarterades dedicades a cultius de secà.

- Sabor, de 97 quarterades, de les quals 82 eren de cultiu i 15 de garriga.

Sembla que eren finques d'elevada qualitat respecte a la resta de l'illa com ho demostra que foren les que es remataren per millor preu, pujant la taxació final un 369 % sobre el preu de sortida. La segueix Palma amb el 296 % més i Marratxí amb el 294 %.¹⁰

La posada dels frares franciscans (250

El molí de Son Costa en l'actualitat

metres quadrats) es rematà un 261'2 % sobre el preu de sortida inicial. Aquesta vivenda fou subhastada dia 26 de juny de 1841 i segons consta a la publicació que anuncia la subhasta¹¹ tenia 99 pams de llarg i 67 d'ample limitant amb les cases de Joan Miralles -Donades- i Joan Miralles -Queló-. Es rematà per 13.200 reials¹². També se subhastà tot el que hi havia dintre per la qual cosa es feu un inventari¹³.

Son Costa i s'Almudaina foren subhastades per primer cop dia 19 de setembre de 1835, juntament amb les cel·les de la Cartoixa de Valldemossa.

Galiana, Sabor i es Rafal sortiren a subhasta per al seu arrendament dia 7 de juliol de 1838:¹⁴

"El señor Intendente de esta provincia ha señalado el día 29 del corriente mes de once a doce de la mañana para el remate en arriendo por tiempo de tres años, a contar desde el 8 de setiembre próximo venidero de los predios denominados Galiana y el Sabó y el Rafal que el suprimido convento de dominicos de esta ciudad poseía en el término de la villa de Montuïri, consistentes en su mayor parte en tierras de pan llevar. Servirá de tipo para el arriendo del primero la cantidad anual de 6683 reales y 16 maravedis y para el de los dos últimos, que se hará por indiviso según lo está la de 10164 reales. El remate se celebrará en esta capital en la casa morada del Sr. Intendente bajo la presidencia de S. Sria. y asistencia mia, del señor contador y escribano del ramo y con arreglo al pliego de con-

diciones que obra en la contaduría y estará de manifiesto. Y se avisa al público para su conocimiento. Palma 7 de julio de 1838. José de Berraondo."

No consta cap montuïrer com a adquirent de les possessions o de la casa. Tan sols tenim coneixement de l'interès de l'Ajuntament en establir i vendre amb crèdits les finques a jornalers i pagesos de la vila. També segons l'Arxiduc sabem que l'any 1872 Son Costa pertanyia al senyor Josep Estades i Galiana a la senyora Celestina Colubí, ambdues eren la número nou i deu pel que respecta a extensió entre les possessions del terme¹⁵. Quant a la gent que habitava les possessions, eren al padró de 1824 un arrendatari en el cas d'es Rafal i Mianes, mentre que a s'Almudaina l'estadà compta com a pagès de professió. A Son Costa hi habitaven dos frares, Josep Jaume i Jacint Alcina.

Evidentment les autoritats municipals es donaren compte del benefici que podria suposar per al poble de Montuïri que les propietats dels dominicans poguessin ser establides i comprades pels montuïrers. Aquesta inquietud és traslladada per l'Ajuntament en forma d'escrit dirigit al Jefe Superior Político de la Isla i al president de la Diputació. L'expedient va firmat pel batle Llorenç Trobat, dos regidors i un síndic.

Diu així:

Ecmo. Sr.

El Ayuntamiento constitucional de la villa de Montuïri con la confianza que le inspira el celo de V.E. por bien de este pueblo y de toda la provincia cuya [...] le esta cometida expone que no puede dejar de tomar un interés muy vivo en la inversión y destino que quiera darse a los bienes que poseía en este término el extinguido convento de dominicos. De ellas depende la prosperidad de este pueblo y no puede permanecer inactivo el Ayuntamiento cuando se trata de un objeto tan grandioso. Por un triste defecto de la monstruosa división de la propiedad a que dieron ocasión las leyes caducas que sobre ellas versaban en el régimen antiguo, divididos casi todos los grandes predios de este pueblo entre propietarios extraños de él, estén la mayor parte de sus vecinos obligados a fiar a un jornal precario su subsistencia. No se le ocultará a vuestra excelencia el infeliz estado a que le tienen reducido estas circunstancias, ni juzga necesario el Ayto. hacer un bosquejo de él : todos sus es-

fuerzos para presentarlos cual es serían en vano y nunca llegaría la fuerza de la expresión a igualar la idea que tienen de él estos concejales. Se le presenta ahora en la inversión de estos bienes un medio de terminar en alguna parte los males de este pueblo y no puede menos de aprovechar una ocasión tan favorable, ni creo pueda V.E. desatender sus justos deseos. Esta corporación ha preparado sus planes, y hecho proyectos ventajosos, y los presenta a V.E. para que sean de su agrado. Enagenar los bienes de que se trata como se han enagenado los demás de su especie sería en extremo desventajoso para la Nación y para este pueblo y además difícil o impracticables. La experiencia ha puesto ya en claro lo bastante, que enagenar absolutamente y por mayor los bienes nacionales no es sino procurar el provecho de algunos grandes propietarios a costa de la infelicidad de los pueblos. Los de que se trata además tienen la circunstancia de estar situados a mucha distancia de la capital, lo que haría muy difícil su venta tanto más cuanto que hay otros del extinguido convento más inmediatos a la capital misma y que serían preferidos a aquellos por cualquier comprador. Se sustentarían de sus productos más de setenta familias (de Montuïri) que destituidas de una propiedad estable yacen en la miseria y en el abatimiento. Estas conocidas ventajas obligan a este Ayto. a acudir a V.E. de quien depende su logro : las circunstancias extraordinarias, esa infelicidad en que han sumido a la parte más laboriosa del pueblo mallorquín las malas cose-

chas facultan a V.E. a procurar por todos los medios posibles su remedio. Alcáncenlo de sus benéficas providencias los habitantes de Montuïri por medio del establecimiento propuesto y bendecirán para siempre la mano benéfica que los salvó.

(Continuarà)

Guillem Mas Miralles

7) Boletín Oficial Balear (BOB) núm. 555 de 20-09-1836

8) BOM núm. 396 de 15-09-1835

9) És de destacar la importància del cultiu d'aquest arbre, avui en dia tant en decadència.

10) Ferragut, Joana. Op. cit. pg. 149

11) BOB núm. 1285 de 18 de maig de 1841.

12) BOB núm. 1354 d'1 de juliol de 1841.

13) BOB núm. 603 de 12 de gener de 1837.

Es componia dels següents mobles i estris casolans: "Cuatro bancos, dos de espalda viejos. Cuatro mesas, tres medianas y la otra pequeña. Once sillas, dos de vaqueta y las otras con el asiento de cuerdas. Quince tablas, siete de álamo de seis palmos de largo y las otras de pino. Tres trozos de madera de álamo. Una cama de cuatro tablas. Un jergón. Dos almohadas. Una sabana todo muy usado. Dos vasijas. dos cajas pequeñas y viejas. Otra cama con tres tablas. Un jergón. Dos sabanas. Una manta todo muy usado. Tres cántaros, dos grandes y el otro pequeño. Dos lebrillos. Seis tapaderas de pila. Cuatro ollas. Unas vinagreras. Ocho cucharas de madera. Un almirez. Once platos y cuatro escudillas de obra del país. Un vaso de vidrio. Un salero. Una sartén grande y otra pequeña. Dos candelas.

14) BOB núm. 838 de 12 de juliol de 1838

15) Lluís Salvador d'Àustria. Mallorca agrícola: primera mitad.

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Les corregudes, temps enrere

Fins a mitjan segle XX les corregudes de Sant Bartomeu es feien al Dau, ja que allà el terreny era ample, pla, lliure d'obstacles i prop del poble. Amb una arada s'hi marcaven dos solcs llargs i paral·lels a una distància d'entre 40 i 60 metres un de l'altre. A aquest espai se l'anomenava cós. L'Arxiduc en el Die Balearen descriu així el desenvolupament de les corregudes que als pobles de Mallorca es feien a mitjan segle XIX.

El batle compareix generalment a cavall, amb la llarga vara negra a la mà, el bastó que representa l'autoritat municipal, i es posa a un cap del cós, allà on comencen les corregudes, per donar el sus. Al seu costat hi ha el saig que li serveix per transmetre qualsevol disposició o ordre. A l'altre cap del cós, la llargària del qual varia segons la casta de correguda, hi ha els diferents premis o joies penjats a la punta d'una canya verda que encara té les fulles, que aguanta el tinent de batle col·locat exactament al centre de la línia d'arribada. Allà hi ha també els dos homes designats com a àrbitres de la correguda, que no només decideixen a qui correspon la victòria, sinó que han de resoldre tots els conflictes que sorgeixen sobre aquesta qüestió. A més, allà prop hi ha també alguns homes que toquen les xeremies, el tamborino i el flabiol. Aquests dos darrers instruments els maneja un sol home, que duu penjant del braç esquerre

el tamborino i al mateix temps es posa el flabiol a la boca amb la mà esquerra, mentre amb la dreta toca el tamborino.

Tots els habitants del poble tenen dret a participar a les corregudes, els dels altres pobles hi han de ser convidats expressament, cosa que es fa mitjançant una bandera que penja de la torre de l'església els vuit dies anteriors. L'assistència a aquestes corregudes sempre és molt nombrosa, i hi compareixen espectadors fins i tot dels pobles més llunyans. Molts de pagesos hi van en carros envelats i es col·loquen a cada banda del cós, formant una llarga teringa al llarg de les astes. Altres hi van cavalcant en muls o cavalls i es posen en part a la filera de carros o darrere ells. Tot això i la gran gentada amb vestits tan variats, els envelats del carros de diferents colors i els crits dels animals mesclat amb la música renouera fan d'aquestes corregudes un espectacle molt animat i variat.

Abans que comencin les corregudes, el saig fa una crida per indicar que tothom ha de sortir del cós. Comencen els al·lots de 10 a 15 anys; com a premi obtenen una dotzena de pomes, ensaimades o rosquilles. Després vénen les al·lotes de la mateixa edat, que tenen com a premi un rebosillo o volant, un mocador, una faixa o cosa semblant. Després de les al·lotes corren els joves de més de 15 anys (fadrins o bergantells), per als quals el premi és un mocador o un parell de botes. Finalment els

arriba el torn als homes adults, per als quals el premi és normalment una gallina. Tota aquesta gent va descalça.

Després els toca als animals, començant pels ases, que reben de premi una taleca, un sac de tela de cànem en el qual els posen l'ordi i altre gra per menjar. Després segueixen els muls, que tenen de premi quatre ferradures, llavors els poltres, si n'hi ha, amb el mateix premi, i finalment els cavalls, els premi dels quals és una cadena o una peça de ferro dels guarniments. Les corregudes més destacades i importants són les dels muls i sobretot les dels cavalls; en aquests dos casos es fan també la majoria d'apostes, que a vegades assoleixen una quantitat important. Els animals han d'anar a pèl, només poden dur la cadena, i els ha de cavalcar un missatge, que ha de ser un bon genet. A les corregudes de persones, el qui arriba primer al cap del cós sol agafar ell mateix la canya on va subjecta la joia. A les corregudes d'animals, la joia s'entrega al genet. Per regla general, en acabar, tots els guanyadors fan una volta per mostrar els seus trofeus. Cal fer notar encara que a totes les corregudes el que surt de l'espai delimitat per les dues astes no té dret al premi, encara que arribi el primer a la meta; però no el perd si surt més enllà del final del cós, sempre que hi torni entrar abans de tocar la meta.

En els pobles de Sant Joan i Montuïri hi ha el costum de fer córrer bous després dels cavalls. Darrera de cada bou hi va un home que el duu agafat per la coa amb una mà, mentre que a l'altra va armat amb un garrot, no sols per agullonar l'animal, sinó també per fer-lo anar en la direcció desitjada. El premi per als bous sol ser un morral, un sac de tela de cànem, en el qual els solen donar de menjar.

A vegades es dona més varietat a les corregudes fent córrer, o millor dit botar, els homes ficats dins un sac fins al coll. Cada corredor va seguit d'un home que el torna a aixecar si cau, cosa que succeeix sovint. Com és natural, el trajecte d'aquestes carreres és molt més curt que el de les altres. El premi és una gallina.

Taller mecànic Planxa i pintura

Constantino Ruiz González

C/ Ramon Llull, 46

• Tlf. 64 61 84

• Montuïri

Els sequers d'albercocs

Des de fa uns deu anys es pot dir que a Mallorca l'albercoc destinat a l'asseccament va de mal a pitjor. Pels albercocs que es comercialitzen collits a mà de l'arbre, si bé els veim a un preu raonable no es pot ben vendre la totalitat. A més, una cosa és el preu que rep el productor i una altre el preu de venda al públic. Com que tenen molta molsa i pell fina, i hi ha varietats primerenques que n'hi tenen molt, com és el *ros de galdé*, *moresto*, *lluentó*, *murtó*, *canino* els quals al madurar tornen blans; per poder-los portar al mercat s'han de collir grenyals, triar-los per grossors, i compondre'ls dins el caixons ja que han d'esser vistosos.

Com que s'han de collir a punt es requereix que cada dos dies, mentre hi hagi albercocs a l'albercoquer, anar a triar els que estan a punt de collir, i mai es cullen arreu, ja que se seleccionen els que estan a punt i romanen en terra els que han caiguts per madurs i que són els de més dolçor i que en no ésser que algú els arreplegui per donar al bestiar es perden davall l'arbre.

Pel que fa a la varietat *Galta Vermella*, el genuí albercoc autòcton mallorquí -crec que és l'únic que té el bessó del seu pinyol dolç- és bastant més fort que les altres varietats i de bon rendiment per assecar, però no havent-hi sequers comercials són invendibles, fet que causa un gran perjudici al productor perquè els més madurs cauen de l'arbre i colpejats no es poden envasar per dur al mercat.

A Porreres, record que era l'any 1993 que n'hi havia una bona anyada, per l'albercoc sec, tot i que tengués sortida el seu preu ja no compensava la feina que comporta el seu assecament. Per als bons, els collits a mà, éssent que el mercat es trobava saturat varen arribar subvencions per retirada. El productor podia portar els albercocs al sequer de Son Gardana, de Porreres, el qual era l'autoritzat per enterrar partides d'albercoc per així el productor poder cobrar al preu de subvenció. Aquesta manera de procedir es féu fins l'any 1999. Unes cinc-centes tones cada any es destruïen. D'aqueixa manera es descongestionava el mercat. Encara al nomenat sequer fins fa dos anys en compraven per assecar.

Tot i així encara a Porreres hi ha tres o

quatre particulars que assequen el seus albercocs però no en compren.

Enguany per veure de salvar els albercocs, en lloc de comprar albercocs per retirada, o sigui per destruir, com es feia aquest passats anys, s'ha optat per elaborar confitura i d'aqueixa manera se n'han pogut vendre bastants però encara s'està per veure com aniran les vendes i a quant les cobrarà el productor.

Antany hi havia gairebé arreu de Mallorca sequers d'albercoc i albercoquerars. L'aparició, devers l'any 1950 de l'escarabat de l'albercoquer o cuca caaçuda, va fer estralls i aquesta plaga en matà molts i en mata encara ara. Conseqüentment han minvat molt les nostres castes autòctones, excepte la de Galta Vermella que és l'estrella de l'albercoc mallorquí i que se'n segueixen sembrant i es fa tot el possible per conservar els vell lluitant contra dita plaga.

Les més conegudes varietats autòctones són aquestes: *Lluentó* (blanquinós i fa com a cer), *taronjal* (de color semblant a una taronja, semi primerenc, madura un poc abans que el de galta), *bord capona* (gros, groc i flux de pasta, es passa aviat), *moscatell o moscató* (petitet i un poc aplanat), *inquero* (semblant als de galta vermella, és el més tardà), *domàs blanc* (molt dolç i fi, primerenquet i de color blanc), *domàs vermell* (semblant al blanc però un tant vermell), *de Sant Jaume* (filamentós, un poc més tardà que

**Enguany s'han tornat veure solades d'albercocs
Han minvat les castes autòctones mallorquines
Se n'han aprofitat per fer confitura**

el de galta), *galta vermella* (vermellós a una galta, de qui pren el seu nom, és el més conreat a Mallorca i el que més bon rendiment dona assecat; el dolç bessó del seu pinyol, temps passat l'adquiria la indústria confitera i pastissera per elaborar gelats, pastissos, confits... i amb la treta de la venda del pinyol hi havia per pagar la feina que comporta el seu assecat, ignoram el motiu pel qual avui el rebutgen, gairebé no val res, es ven a preu de clovella d'ametlla).

La constància però, dels pagesos i propietaris d'albercoquers feia que així com s'anaven morint se'n repoblessin, ja que podent-los assecar era una bona manera d'aprofitar-los. Des de fa uns anys, però, sembla que ha decaigut el seu repoblament. De no posar-hi remei fa pensar que això de sequers d'albercoc s'acabarà del tot i passat uns quants anys serà un record. De fet a la majoria de pobles ja ho és.

De seguir així, en un curt termini, l'albercoquer de galta vermella, en lloc d'esser un arbre molt apreciat i de bon rendiment passarà a ésser un arbre que fa nosa i corre perill que se n'arrabassin molts, com ja es féu anys enrera amb les figueres de les quals es calcula que solament hi ha el 10% de les que hi havia anys fa.

Sion Nicolau

BAR - RESTAURANT

Can Miquel

Menú diari i a la carta
Hamburgueseria i Pizzeria

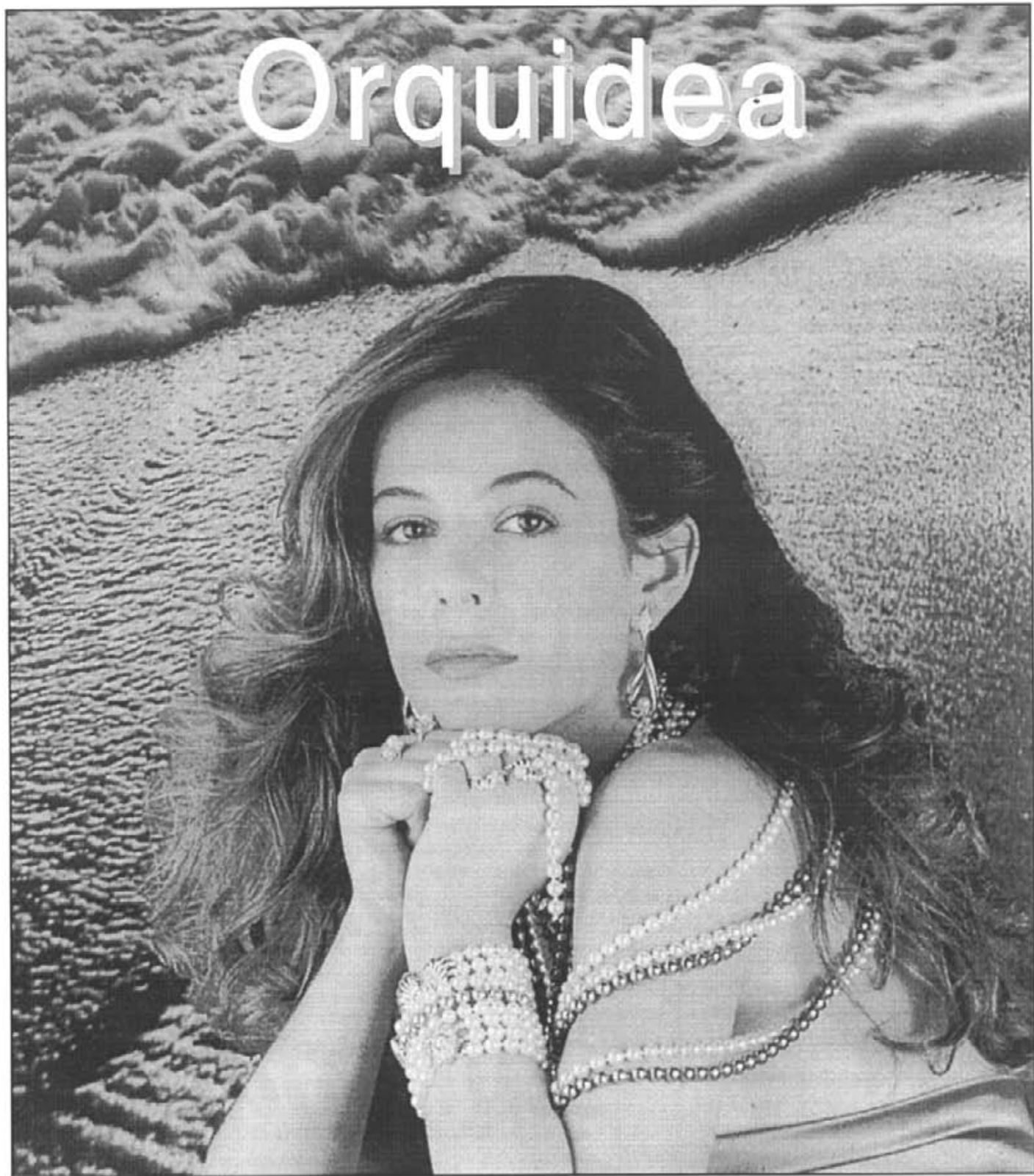
(Dijous tancat)

Carrer Palma, 194

Telf. 971 64 62 04

Montuïri

Orquidea

Perlas
Orquidea®

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Dos Joans

Dos Joans, per no dir "donjuanes": en Joan "Municipal" i en Joan "Bello". Sembla que ens ofereixen aquest cotxe estacionat a plaça, al costat dels graons, un diumenge de l'any 1949.

Malgrat els 52 anys transcorreguts no ha canviat gaire l'aspecte d'un i altre. Aleshores, amb aquell aire juvenívol que els caracteritzava i la seva simpatia que no podien dissimular, començava per a ells una nova etapa de la seva vida. Aquest arcaic cotxe de mitjan segle era una joia molt estimada i envejosa per a tants de joves que ja començaven a somiar quimeres, avui a l'abast de tothom.

Records d'infantesa

Tres peripècies d'una excursió

Era prop de l'estiu de 1927 quan uns 25 alumnes dels qui anàvem a escola amb el vicari Munar férem una ecostat a Sóller i al Port, eixida de la qual ecostatd tres fets que no m'han fugit de la memòria. Jo tenia 10 anys.

Al poc temps d'haver arribat al Port juvenívol què muntanyeta que hi ha al costat, ojuvenívoles hi havia una colònia escolar d'al·lots organitzada pel govern. Allà el vent hi pegava molt fort i per això hi havia un grapat de pedres grosses perquè les portes no es tancassin. També record que hi havia un arrambador. D'allà dalt un al·lot dels nostres agafà una d'aquelles pedres i la tirà dins la mar i féu una gran esquitxada. Després ens ajuntàrem 4 o 5

dels nostres i n'hi tiràrem una de més grossa, i després, moltes més. Amb això arribà el mestre amb don Joan Munar i ens aturà i digué: "A aquestes pedres les havíem anades a cercar molt enfora i férem un gran sacrifici per pujar-les". Don Joan ens va donar una gran "espolsada".

Llavors partírem per avall i anàrem al lloc on salpen les barques acompanyats pel vicari del Port, qui coneixia un patró, el qual ens va convidar a anar a fer una volta. Però sols n'hi caberen la meitat. El temps que esperàvem vengué un altre patró i a l'altra meitat ens digué: "Si em donau 10 cèntims cada un vos manaré a fer una volta més llarga". Tots els qui estàvem a terra hi pujàrem i en tornar, el

vicari del Port ens preguntà: "Que no sabeu qui era aquell que vos ha manat a fer la volta?. Idò és un maçó". Romanguérem astorats.

El darrer succeït ja fou a Sóller, quasi a les afores, on ens aturàrem perquè el vicari Munar havia de donar un encàrrec a una monja d'allà. Mentrestant un dels nostres davallà, anà a un taronger de prop i se'n menjà una. I veient que eren molt bones, tots davallàrem i els 25 al·lots també ens en menjàrem i n'omplírem les butxaques. Però, inesperadament, vengué la madona i cridà: "Lladres lladres..." I tot seguit el vicari Munar també comparegué... i renyada. Davant aquest espectacle, el xòfer —que era el pare d'en Miquel Cardell— ja no esperà pus: reprengué la marxa i fins a Montuïri.

Ho contà Sebastià Cloquell "Cigala"

L'entrenador i set jugadors, nous fitxatges per a la propera temporada

El president, Rafel Miralles, se sent optimista

Objectiu: mantenir-se dins la 3ª divisió nacional

El calendari de lliga de 3ª divisió nacional que publicam a la pàgina següent i a la que hi participa el CE Montuïri ens diu que sols manca un mes per començar la temporada oficial: serà el primer diumenge de setembre.

Sembla que l'equip de la vila s'ha renovat. A més del canvi d'entrenador hi ha hagut un bon grapat d'altres i baixes. I per altre part, un aire nou es comença a entreveure a la fi de juliol, fet del qual el president n'és optimista, com ho demostra a l'entrevista amb ell sostinguda. En Rafel Miralles Rossinyol, als 34 anys, casat i amb una filla, disposa de temps, o en cerca, per dedicar-se a la tasca de màxim responsable de l'entitat del futbol montuïrer.

– Comencem per parlar de l'entrenador. Sabem que ja no comptau amb el de la passada temporada. Qui ho serà aquesta:

– L'entrenador serà Juan Luis Riado, una persona molt feta dins el camp futbolístic, ja que ha estat jugador del Mallorca i ha entrenat el Cide, Peguera i Montaura.

– Per altra part, podries esmentar els jugadors que han causat baixa.

– Sí; les baixes són: Joan Verger, Israel Medina, Sion Pascual, Toni

Amengual, Roberto Almansa, Guillem Munar i tal vegada algun altre.

– Naturalment hi haurà hagut altres. En aquests moments, quins són els nous jugadors amb qui comptau?

– Ja han fitxat pel Montuïri Rafel Alcover, Pep Mas, Antoni Ferriol, Tomeu Verger, Gerardo Calamarro, Miquel Juan i Cristóbal Tovar, alguns d'ells ja havien jugat i s'havien format amb el Montuïri.

– Amb aquestes incorporacions i amb els que continuen, quins són els jugadors amb els quals comptau dins cada demarcació?

– De no sorgir modificacions serien aquests: Porters: Rafel Alcover (alta) i Pep Mas (alta); defenses: Mateu Gomila, Diego Enri, Carles Estrany, Toni Ferriol (alta), Cristòfol Andreu i Llorenç Garcias; mitjos: Manolo González, Tomeu Verger (alta), Gerardo Calamarro (alta), Miquel Juan (alta), Baltasar Socias i Pep Mateu; davanters: Tià Canyelles, Nico Bordoy, Alex Cirer, Cristóbal Tovar (alta). A més dels 18 esmentats es compta amb tots el jugadors de l'equip de segona regional.

– Quines perspectives són les vostres en aquests moments?

– Sols les de mantenir-nos dins l'actual categoria de tercera divisió nacional.

– S'ha sentit parlar de la implantació en el camp d'Es Revolt de gespa artificial. Tu, com a president, què en saps d'això?

– Això és un tema de l'Ajuntament. De tota manera crec que s'estan fent els primers contactes amb el Consell per tal d'aconseguir una subvenció per posar la gespa. Hem de pensar que som un dels tres únics equips de la tercera divisió que no té el camp de gespa.

– Per a aquesta propera temporada, com estarà constituïda la junta directiva?

– De moment és aquesta: President: Rafel Miralles; vice-presidents: Joan Pocovi, Joan Antoni Ramonell i Biel Matas Alcover; secretari: Rafel Fullana; tresorer Miquel Oliver; vocals: Mateu Coll, Guillem Manera, Benet Campins i Joan Oliver

– És de suposar que hores d'ara ja teniu un estudi fet del pressupost.

– Sí, oscil·larà al voltant dels 10 milions de pessetes.

– Podries fer-nos molt lleugerament una valoració del que ha estat per tu la passada temporada, essent que era

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

el primer any que presidies el club?

– La valoració de la passada temporada es més que bona, ja que l'objectiu era, com també ho és ara, el mantenir la categoria; i es va aconseguir sobradament. Voldria destacar la labor del cos tècnic de l'any passat encapçalat per Gaspar Sastre i ajudat per Llorenç Vallespir, que per raons personals no han seguit aquest any. Ells, juntament amb el sacrifici de tots els jugadors, foren el vertaders artífex de la gran campanya duta a terme.

– **Finalment ens podries dir qualque cosa a l'entorn del futbol base, ja que els seus components són o seran en el futur la llavor del primer equip?**

– Pel que fa al futbol base tenim molts de problemes per manca d'al·lots, problemes que tenen també molt altres clubs de pobles petits. És per això que hem arribat a un acord amb el Vilafranca i junts hem fundat un club nou que es dirà "Club Esportiu Es Pla", el qual abraçarà totes les categories de futbol base, des de Benjamí fins a Juvenil.

O. Arbona

Calendari de 3ª divisió

Lliga 2001 - 2002

1ª volta		2ª volta
Setembre		Gener
2	Sta. Ponça - Montuïri	13
9	Montuïri - Felanitx	20
16	Alaior - Montuïri	27
23	Montuïri - Espanya (3-2)	
30	At. Balears - Montuïri (10-2)	
Octubre		Febrer
7	Montuïri - Arenal	17
12	Vilafranca - Montuïri	24
14	Montuïri - Constància (3-3)	
21	Eivissa - Montuïri (10-3)	
28	Montuïri - Platges (17-3)	
Novembre		Març
1	Santanyí - Montuïri	24
4	Montuïri - Sporting	31
11	Binissalem - Montuïri (7-4)	
18	Montuïri - Ferriolenc (14-4)	
25	Sóller - Montuïri (21-4)	
Desembre		Abril
2	Montuïri - Cardassar	28
16	Montuïri - Manacor (5-5)	
23	Poblense - Montuïri (12-5)	
Gener		Maig
6	Montuïri - Penya	19

Altra vegada 40 equips participaran en el XXIX Torneig de sa Llum

Un altre any arribam al mes d'agost i en el caire esportiu ens tornam a trobar amb el Torneig de Sa Llum, enguany en la seva 29ª edició. Les dates i el seu desenvolupament no seran molt diferents dels de les edicions anteriors. Es començarà el diumenge dia 5 i acabarà el divendres dia 17, cada dia manco el 15 que es reserva perquè es pugui participar a la sortida dels cossiers i altres actes festius. Es pot dir que seran dues setmanes d'intenses jornades futbolístiques en les què hi prendran part, com l'any passat, 40 equips que vendran de diferents indrets de l'illa.

Generalment es jugaran tres partits cada dia i l'hora del començament del primer serà a les 7 de l'horabaixa; el segon, a les 20'30 i el tercer, a les 22h. Sols sofriran canvis el del dia de la inauguració i els de la cloenda.

Participants

Juvenil A: La Salle, Patronat, Platges de Calvià, Penya Arraval, At. Balears, Cide, Ramon Llull A i RCD Mallorca.

Juvenil B: CD Es Pla, Ramon Llull B, At. Balears, B i Independent.

Cadet A: Platges de Calvià, Penya Arraval, Cide i RCD Mallorca.

Cadet B: CD Es Pla, Ramon Llull, Patronat i At. Balears.

Infantil A: At. Balears, Penya Arraval, Cide i Patronat.

Infantil B: CD Es Pla, Ramon Llull, Patronat i Santanyí.

Aleví: CD Es Pla, Penya Arraval, Cide, Santanyí.

Benjamins F/8: Montuïri, Santanyí, CD Es Pla i Santa Eugènia.

Futbol 5 iniciació: Montuïri, Santa Eugènia, Sant Joan i Santanyí.

Calendari

Diumenge, 5: 20'30h: inauguració del torneig

22h: partit inaugural: La Salle - Penya Arraval (juvenil A/G-A)

Dilluns, 6: 19h: R. Llull B - Patronat B (infantil B)

20'30h: R. Llull B-Patronat B (cadet B)

22h: R. Llull B- Independent (juvenil B)

Dimarts, 7: 19h: Montuïri - Santanyí (infantil B)

20'30h: Montuïri-At.Balears (cadet B)

22h: Montuïri-At. Balears B (juvenil B)

Dimecres, 8: 19h: Penya Arrava - Cide (aleví)

20'30h: Platges Calvià - Penya Arraval (cadet A)

22 h: Platges Calvià - Patronat (juvenil A/G-A)

Dijous, 9: 19h: Cide - Penya Arraval (infantil A)

20'30h: Cide - Mallorca (Cadet A)

22h: Mallorca-R. Llull (juvenil A/G-B)

Divendres, 10: 19h *Benjamí F-7*
Montuïri-Santanyí- Es Pla- Santa Eugènia

20'30h: *futbol iniciació*
Montuïri-Santa Eugènia-Sant Joan-Santanyí

22h: At. Balears-Cide (juvenil A/G-B)

Dissabte, 11: 19h: Montuïri - Santanyí (aleví)

20'30h: At. Balears - Patronat (infantil A)

22 h: 3r/4t llocs: Juvenil B

Diumenge, 12: 19 h: 3r/4t llocs: Infantil B

20'30h: 3r/4t lloc: Cadet B

22h: Semifinal Juvenil A-G/A

Dilluns, 13: 19h: 3r/4t lloc: Aleví

20'30h: 3r/4t lloc: Cadet A

22h: Semifinal juvenil A/G-B

Dimarts, 14: 19h: 3r/4t lloc: Infantil A

20'30h: Final: Infantil B

22h: Final: Cadet B

Dimecres, 15: *Jornada de descans.*

Dijous, 16: 19'30h: Final: Aleví

20'30h: 3r/4t lloc: Juvenil A

22h: Final Juvenil B

Divendres, 17: 18'30h: Final: Infantil A

20h: Final: Cadet A

21'45h: Final: Juvenil A

23'30h: Lliurament de trofeus i cloenda.

La Mare de Déu Assumpta

Com els anys anteriors, l'Eucaristia en honor de la Mare de Déu Assumpta, degut que l'horari coincideix amb la primera sortida dels Cossiers, començarà a les 21'30h. A continuació, a l'església, es pronunciarà, el pregó de festes i tot seguit es lliuraran els premis literaris de Sant Bartomeu 2001.

Homenatge a la vellesa

El diumenge dia 19 se celebrarà l'homenatge a la vellesa del nostre poble. Per tal motiu l'Eucaristia s'iniciarà a les 19'00. Enhorabona als nostres majors!

Pregària de Bonhoeffer

Oh Déu, t'invoc a punt de dia!

Ajuda'm a pregar i a aixecar el meu pensament cap a Tu.

En mi tot és fosc, però en Tu hi ha la llum.

Jo estic sol, empresonat; però sent que Tu no m'abandones; em manca el coratge, però en Tu hi ha el socors.

Estic intranquil, perquè en Tu hi ha la pau.

Em sent amargat, però en Tu hi ha la paciència; jo no comprenc les teves vies, però Tu coneixes el meu camí.

A la teva presència pens en tots els meus; en els meus companys de captivitat i en tots aquells qui aconsegueixen la tasca penosa en aquesta presó inhumana.

Senyor, tingues pietat!

Torna'm la llibertat i fes-me la gràcia de viure en endavant de tal manera que en pugui respondre davant teu i davant dels homes.

Senyor, em dugui el que em dugui aquest dia, que el teu nom sigui alabat per sempre.

(Pregària feta des de la presó)

S'acosta Sant Bartomeu i de bell nou en el campanar de l'església tornaran ondejar les banderes com anunci de les festes patronals

Completes de Sant Bartomeu

El dijous dia 23, dissabte de Sant Bartomeu; a les 19'15 començaran les completes que cantarà la coral "Mont-Lliri", amb l'assistència dels Cossiers. En acabar la celebració, veneració de la imatge de Sant Bartomeu i entrega d'alfabiguera.

Festa de Sant Bartomeu

La solemne festa del patró de la nostra parròquia; divendres dia 24, començarà amb l'Eucaristia solemne a les 11'30

hores la qual serà presidida i predicarà el Pare Joan Arbona Colom, Missioner dels Sagrats Cors. Cantarà la coral Mont-Lliri i els Cossiers interpretaran el tradicional ball de l'oferta.

Patronat Obrer

Un grup de persones de la nostra parròquia vinculades a acció social, el darrer diumenge de juliol passat es traslladaren al Patronat Obrer de Ciutat per servir el dinar als qui estan allà acollits.

Super Montuïri

Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria

Xarcuteria • Panaderia

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tif. 971 64 67 60

Montuïri

RÀDIO MURTA

(91.8 FM)

Emissions en directe per les festes

Dimecres, dia 15: A les 21h, Missa a la Mare de Déu Assumpta i pregó de festes.

Dijous, dia 23: A les 19'15h, Completes en honor de St. Bartomeu.

Divendres, 24: A les 11'30h, Ofici solemne en honor a St. Bartomeu.

D'aquesta manera Ràdio Murta vol complaure les persones impedides que no poden participar als actes de les festes de Sant Bartomeu

TEMPS PASSAT

10 anys enrere

Agost de 1991

Joan Gomila, subcampió d'Espanya

En els campionats d'Espanya de natació celebrats el mes d'agost de 1991 a Bilbao, Joan Gomila Jaume, de sa Farinera, a la modalitat de 50 metres espatla (màsters), va assolir la medalla d'argent.

25 anys enrere

Agost de 1976

El dia més plujós

No s'havia vist mai i difícilment es tornarà veure que el dia de Sant Bartomeu, com fou el de 1976 a Montuïri, sia el dia més plujós, i no sols d'aquell any, sinó que ho recordi ningú en tot el segle XX. Caigueren 117'5 litres per m2 al migdia. Però després les festes transcorregueren com si res no hagués passat.

50 anys enrere

Agost de 1951

Pergamí par al Governador

Per a l'homenatge al Governador Civil, Pardo Suárez, consistent en l'entrega d'un pergamí nomenant-lo fill adoptiu de Montuïri, l'Ajuntament va invertir a l'agost de 1951 la quantitat de 1.500 pessetes.

100 anys enrere

Agost de 1901

Una casa per a escola

A la sessió del dia 14 d'agost de 1901 s'acordà llogar a Pere Josep Crespi Pocoví la casa de la seva propietat, per considerar que és la que reuneix millors condicions per a escola; per 240 pessetes anuals.

DEMOGRAFIA

Juliol de 2001

Naixements

Dia 27 de juny.- Nadia Garouaoni Jarrab, filla de Mohamed i de Rabia.

Defuncions

Dia 31.- Francisca Miralles Rossinyol, "Poeta", viuda de 94 anys.

Matrimonis

Dia 7 de Juliol.- Amador Mestre Verger amb Joana Maria Verger Sastre.

PLUVIOMETRIA

Juliol de 2001

Dia 16 12 litres m²

APOTECARIES

5 Agost	Petra	26 Agost	Vilafranca
12 "	Porreres	2 Stbre.	Ariany
19 "	St. Joan		

CUINAR EN CASA

Coca d'"aràndanos"

Ingredients

22 galetes maries picades
75 grams de mantega de vaca fusa
5 ous
200 gams de sucre
2 cullerades de "Maizena"
1 pot de nata líquida
2 tassons de "Speicequark"
1/2 pot de melmelada d'aràndanos
Un poc de nata
Un poc de formatge

Elaboració

Es mesclen les galetes picades amb la mantega i es cobreix el fons i els costats del motlle amb la pasta. Es mesclen els ous, sucre, "maizena", nata formatge, "Speicequark" i s'aboca damunt la pasta. S'enforma i es cou durant 30 o 40 minuts. Una vegada fred es cobreix amb la melmelada.

Mercè Ruiz (Can Matxó)

GLOSA

S'Empeltador fracassat

Es barber per empeltar
me pot donar pocs consells,
dels que ell va fer, si no ho creis,
cap ni un n'hi va aferrar.

És ben igual des tallar,
de quan m'arregla es cabells;
des de que ell m'en rabassà
damunt es meu cap hi ha
un redol gros com sa mà
i de cada pic s'engrandeix.

Per allà baix s'aclareix,
de cuidar-me, malaveig,
ja no el me gos a mirar;
per lo que li vull manar,
me n'afliuix, perquè no el veig.

Amador Font

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

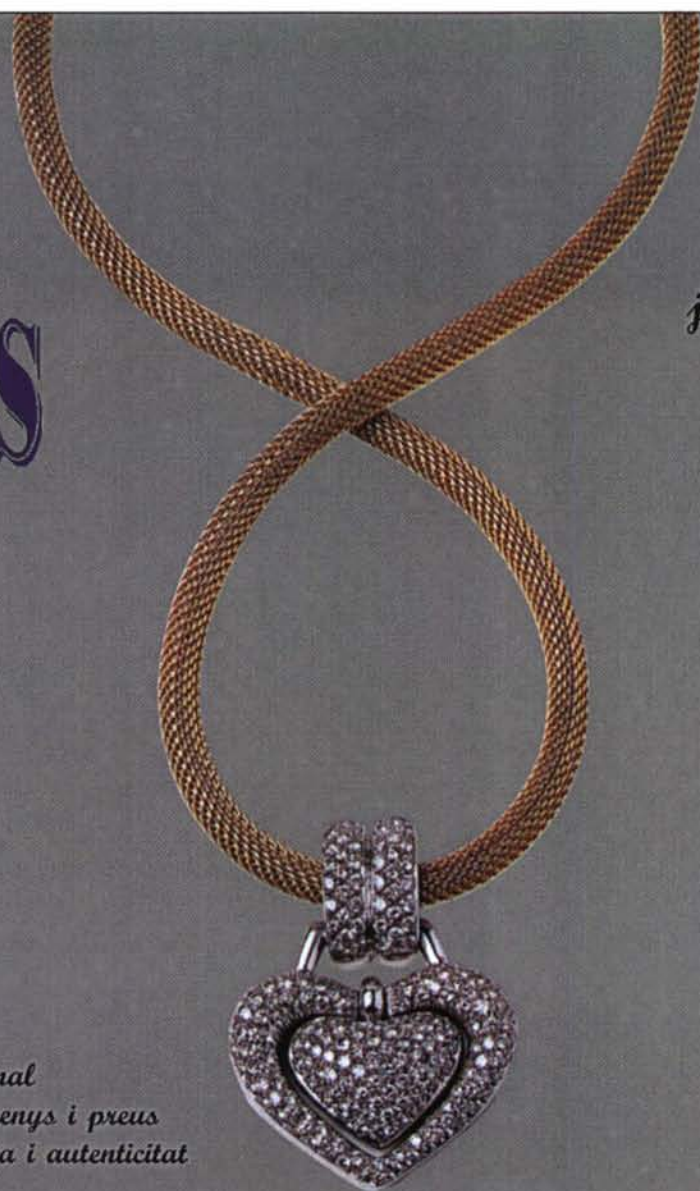
MONTUÏRI

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr